

INSTRAS

Børn

**NR. 90
OKT.
1994**

Egnsteatrene er passiviserede gidsler i spillet om refusionsprocenterne ● Børneteatersammenslutningen har handlingslammet sig selv ● Fiolteatret er gået til de evige teatermarker - hvor der er bud efter flere ● To børneteatre har været i Bhutan og et par snese i Horsens til festival ● Og så er der jo anmeldelser og en masse andet at læse om inde i bladet

EN RIGTIG ÅRHUS-

Tegning:
Claes Movin

HUN HEDDER STADIG HILDEN

I bedste fald går der nu fire år, før sagesløse spædbørn og forfjamskede gamlinge igen skal befamles af håbe-fulde politikere rundt omkring på institutioner og plejehjem.

For valget blev vel overstået – det det interessante resultat, at vinderne var taberne – og omvendt.

Det betyder, at regeringen Nyrop Rasmussen II er krøbet i arbejdstøjet og satsen på at holde hele valgperioden. Det betyder også, at kulturministeren stadig hedder Jytte Hilden.

Der var ellers en del politiske rumlerier om, hvorvidt

hun ville overleve på posten. Den omkringfarende og spontane minister har ikke just været alles kop te, selv om hun efterhånden synes at have pejlet sig ind på sit område.

Jytte Hilden udtalte efter sit genvalg til posten, at især teater- og museumsloven trænger til en revision. Og det kan de mange neglebende egnsteatre rundt omkring i landet godt skrive under på.

De kan så håbe på, at der både er mod og visioner – og gerne lidt penge også – i den kommende teaterlovsrevision.

Med provokerende (mis)brug af loven om egnsteatre har Århus kommune fået kulturministeren på banen igen

Af Hans Jørgen Sahl

Kulturminister Jytte Hildens seneste udfald på egnsteaterområdet er historien om, hvordan en udpræget københavnerbegivenhed bliver til en Århus-historie. Og endnu et afsnit i den uendelige historie om, hvordan en politiker kan løbe fra sit løfte.

Det er faldet Jytte Hilden for brystet, at Århus kommune kort før sommer oprettede ni nye egnsteatre.

Teatre, grupper, projekter o.l. fik næsten fordoblet tilskuddet ved at blive kaldt *egnsteatre*. Dermed udløses 48% refusion fra staten til kommunen, og derved bliver 2,9 mio. kr. til 5,3 mio. kr. – uden at kommunens nettoudgift til de nye såkaldte egnsteatre stiger.

14-DAGES TEATRE

Uden tvivl en ganske utilsigtet brug af teaterlovens bestemmelser om egnsteatre.

Dette forhold blev allerede påpeget i *Egnsteaterrapporten*, der blev udarbejdet under ledelse af Jørn Langsted i foråret 1993. Rapporten pegede på de mange såkaldte 14-dages-egnsteatre, der dengang især fandtes i Københavns kommune.

Et 14-dages-egnsteater får

en offentlig støtte, der under normale løn- og arbejdsvilkår giver mulighed for at være professionelt teater i 14 dage.

For at komme denne konstruktion til livs anbefalede rapporten, at kommuner skal yde et minimumstilskud til et teater, inden det kan kaldes *egnsteater*, og dermed udløse statsrefusion. Langsted m.fl. foreslog dengang et minimumsbeløb på 2,4 mio. kr.

Ministeren valgte at negligere rapporten og dens anbefalinger. Der er ellers mange gode forslag i den, og Jytte Hilden bør tage rapporten frem igen. Den er ikke blevet ringere læsning med årene.

PROVOKATION

Da rapporten i sin tid udkom, bakkede Århus kommune i henvendelser til Jytte Hilden

faktisk op om en minimumsgrænse for egnsteatre. Men ministeren manglede dengang – og mangler stadig – totalt vilje til at gøre egnsteaterproblematikken færdig. Og det er netop Århus kommunes begrundelse for at tage det provokerende skridt at oprette ni nye egnsteatre.

Provokationen lykkedes. Ministeren sprang frem som trolde af en æske. Med store armbevægelser proklamerede hun, at egnsteaterhullet nu må stoppes.

Men blev resultatet af provokationen nu det ønskede, – for Århus kommune? For egnsteatrene? Lovgrundlaget for egnsteatrene har nu siden de første spæde begyndelser på en lovrevision i 1988 været uklart og uholdbart. Og en gold økonomisk politik løser

KOKS I KULISSERNE

image.

Men selvom mange med rette begræder Fiolens lukning er det måske alligevel tiden at se fremad. Som Claus Oppermann selv formulerer det, så havde Fiolteatret ikke længere et kernepublikum og måtte samtidig kæmpe mod et image som et gammelt, bedaget og venstreorienteret teater, der ikke kunne følge med tiden.

Det vigtigste nu må vel være, at teaterlivet ikke forsvinder fra den del af Vesterbro. De nyrenoverede bygninger med hele tre teaterum består jo, og det gælder nu om at få dem fyldt op igen. Det er blevet foreslået at overdrage teatret til Dr. Dantes efterfølgere fra Allerød, Mungo Park. Andre har peget på børneteateret Artibus og voksenteatret Mammutteatret, der begge leder efter et permanent spillested. Og fx. sidstnævnte er to kvalitativt upåklagelige teatre, som givet kan trække tilskuere – og måske endda indgå et givtigt samarbejde om at lukke hullet efter Fiolteatret på den smukkeste tænkelige måde: Ved at sikre godt teater på Halmtorvet...

INGEN FAIR PLAY I HOLBÆK

I Holbæk har værtskommunen nu opsagt økonomisk huld og trokab med Fair Play, der ligesom Fiolteatret ofte har måttet kæmpe en hård kamp for at overleve og tilsvarende har (haft) ord for at være dogmatisk venstreorienteret.

Fair Play er imidlertid i disse år inde i en frugtbar og kvalitativ udvikling, der re-

København har lukket Fiolteatret, Holbæk vil ikke længere have Fair Play som egnsteater og Odense holder Gadesjakket på den økonomiske pinebænk. Jo, der er grøde i dansk teater...

Af Carsten Jensen

Som en af sine sidste embedshandlinger i egenskab af kultur- og skoleborgmester

i København, besluttede Tom Ahlberg at lukke Fiolteatret på Halmtorvet i København.

Som det er fremgået af dagspressen, har egnsteatret oparbejdet et underskud på over to millioner kroner, trods et årligt driftstilskud på omkring 3,5 millioner. Teatrets direktør, Claus Oppermann, fratrådte og påtog sig det fulde ansvar, mens bestyrelsesformand Torkild Høyer rasede mod SF-borgmesteren og Københavns kommune, der ikke ville være med til endnu en redningsplan for det omstridte teater.

Manglende økonomisk styring, kombineret med ringe tilskueropbakning og ambitiøse sæsonplaner udløste

den seneste og formentlig sidste katastrofe i Fiolteatrets turbulente historie. Teatret har næsten altid balanceret på udslettelsens rand, bl.a. som følge af indædt politisk modvilje fra højrefløjen, og der er snart sagt ikke den økonomiske støtteordning, som Fiolen ikke er blevet eller har været ved at blive smidt ud af.

Man kan med glæde og taknemmelighed mindes Fiolteatrets kunstneriske ildhu og aldrig svigtende sociale engagement i kvarteret, herunder ikke mindst storspillet »Balladen om Vesterbro«, men det er også svært ikke at erindre sig de utallige kunstneriske skæverter og det evindelinge interne kiv, der har gjort sit til et vakkeltvort

Så glade var de, kulturborgmester Ahlberg og teaterleder Oppermann, da Fiolteatret skulle ombygges og være egnsteater i København. Nu er begge væk fra deres poster – og Fiolen er lukket...

UDGIVER:

Teatercentrum i Danmark
Frederiksborggade 20, 3., 1360 København K
Tlf. 33 15 69 00, Telefax 33 13 14 39

REDAKTION:

Carsten Jensen, ansvarshavende

SATS OG MONTAGE:

HP Sats, Odense, tlf. 66 15 85 30

TRYKNING:

Trykcentralen A/S

DISTRIBUTION:

Børneteateravisen udsendes fire-fem gange årligt til alle interesserede. Private abonnenter betaler 98 kroner årligt – inkl. Børneteaterbrochuren. Bestilling og afbestilling af abonnement foretages skriftligt til Børneteateravisen/Teatercentrum. Meddelelse om adresseændring, udeblevne numre eller lignende rettes i første omgang til det lokale postkontor.

BØRNETEATERBROCHUREN:

udkommer i forbindelse med børneteaterfestivalen i april måned. Den sendes ligesom Børneteateravisen til alle daginstitutioner, skoler og andre, der er potentielle aftagere af børneteater.

INDHOLD

Egnsteatrene som gidsler for kommuner og minister..... 2
Teaterliv på vippen 3
Børneteatersammenslutningen handlingslammet 4
Stemningsberetning fra Horsens-festivalen.....5
ANMELDELSER 6-9
Nyt fra ASSITEJ..... 10
Danske børneteatre i Tordendragens land..... 11
Nye Bøger..... 12
Repertoire-nyt..... 13
Små Scener 14-15
Kaalø kåserede - da Møllen jubilerede 16

DEADLINE

Næste nummer af Børneteateravisen udkommer i begyndelsen af december. Deadline er 25. november.

FORSIDE

Ray Nusslein har endnu engang været ude i den store verden - denne gang Bhutan - for at repræsentere det gode danske børneteater. Men han har også pakket sit Paraplyteater og sit habengut sammen og har forladt Børneteatersammenslutningen efter et kvart århundredes medlemskab

REDAKTIONEN ER SLUTTET 20. SEPTEMBER

NR. 90 OKTOBER 1994

HISTORIE

ikke et teaterpolitisk problem. Jytte Hildens handlinger på egnsteaterområdet har indskrænket sig til, at hun har slingret af sted uden kurs.

En simpel fastfrysning af statens samlede udgifter til egnsteatre betyder, at refusionsprocenten varierer fra sæson til sæson. Hermed kan hverken kommuner eller egnsteatre planlægge deres virksomhed.

Jytte Hilden indså dette og lovede en fastholdelse af refusionsprocenten på 48 i 1994 og 1995. Det løfte løber hun nu fra.

miske grundlag. Jytte Hildens løfte om 48% gav en tiltrængt pause i uvisheden, troede vi da.

Det, der skal til, er en afklaring af statens ansvarlighed overfor landets teaterpolitik som et hele. Men staten/Kulturministeriet ønsker ikke denne afklaring. Siden den ufuldstændige teaterlovsrevision i 1990 er der ikke sket nogen afklaring på egnsteaterområdet.

Jytte Hilden har sandsynligvis endnu en ministertid til at rette op på sine forsømmelser. Men gør hun det?

BEHOV FOR AFKLARING

Egnsteatre og kommuner har nu i snart seks år levet med en uvished om refusionsprocenten, og dermed det økono-

Hans Jørgen Sahl er administrator i Egnsteatret Gruppe 38

Gadesjakkets folk smiler - selvfølgelig - på det officielle gruppebillede. Men de økonomiske fremtidsudsigter kan nok få grimasserne til at stivne en anelse.
Foto: Leif Hansen

sulterer i gode forestillinger og et fortsat stort engagement i det lokale kulturliv. Det lugter derfor endnu engang af hengemt politisk chikane, når kommunens borgerlige flertal fravælger Fair Play til fordel for Holbæk Egnsteater, der mere har karakter af et produktionsteater uden faste skuespillere - og som slet ikke har den kulturelle gennemslagskraft i lokalområdet som sin snart forhenværende egnsteaterkollega.

Holbæk har opsagt egnsteaterkontrakten med Fair Play pr. 1. januar 1997, men det allersidste ord er ikke sagt i den sag, og under alle omstændigheder vil teatret selvfølgelig kæmpe videre for sin fortsatte eksistens.

SLUT MED GRATIS ARBEJDSKRAFT

I Odense har det lokale egnsteater Gadesjakkets taget konsekvensen af en manglende opdatering af den kommunale støtte.

Teatrets bestyrelse har kort og godt sat en stopper for den

udbredte - og nødvendige - brug af frivillig og gratis arbejdskraft, finansieret via dagpengeydelse, bistandshjælp og diverse andre sociale kasser.

Kampen for ordnede forhold betyder her og nu konkret, at Gadesjakkets må gennemføre sæson 94/95 på et betydeligt lavere aktivitetsniveau: Således holder teatret lukket fra midt i december til midt i marts.

Gadesjakkets har været egnsteater i Odense siden 1988 og udover produktion af forestillinger også stået for en masse andre teaterrelaterede aktiviteter. Ikke mindst undervisningsforløb, drama-projekter etc. på Fyn.

Nu ser Gadesjakkets folk med spænding hen til byrådets budgetforhandlinger for 1995, hvor dagsordenen bl.a. indeholder en forøgelse af tilskuddet til teaterområdet. Udmønter dette sig ikke i et større tilskud til Gadesjakkets, er teatrets overlevelse usikker på længere sigt.

Maja Ravn (th) og Kenneth Kreutzmann. To talenter med fremtid i - og nu også indehaver af Teater 1's priser.
Foto: Marianne Leth

TALENTER PRISES

Det er efterhånden fire år siden, teatertidsskriftet Teater 1 sidste gang uddelte priser. Men takket være støtte fra Drostfonden kunne man 8. september hale to lovende talenter fra henholdsvis teater- og dansefronten frem til hyldet og prispengte på Kafcafeen.

Den 27-årige scenograf Maja Ravn er nok nyuddannet fra Statens Teaterskole, men har allerede markeret sig som en frugbar fornyelse på scenografiområdet, hvilket man bl.a. kunne overbevise sig om ved sceneopbygningen til Line Knutzons »Det er så det nye« på Bådteatret og Mammutteatrets »Slottet«.

Den 31-årige koreograf og dan-

ser Kenneth Kreutzmann fra Micado Danse Ensemble, der har kunnet opleves som danser i en halv snes år, men fik sit koreografiske gennembrud med især forestillingerne »7« og »Schmerz« i den foregående sæson.

Det er under alle omstændigheder velgørende, at Teater 1 undlader at begave etablerede folk fra kunstens glitrende forgemakker - det har man jo i øvrigt også alle de andre store priskomiteer til - men det betød selvfølgelig også, at offentlighedens søgespot stort set var fraværende. Hvilket dog ikke gør hæderen mindre berettiget.

TEATERRÅDETS 3. WEEKEND

Teaterrådet gennemfører sin tredje »præsentationsweekend« 4.-5. februar 1995 på Langhøjsskolen i Hvidovre.

Som de to foregående seancer drejer det sig om mulig refusionsgodkendelse for teatre, der ikke opfylder de p.t. gældende

formelle krav for refusion, nemlig uddannelse og minimumsindtjening. Teaterloven åbner dog mulighed for, at Teaterrådets subjektive skøn kan underkende de formelle kriterier. Det er hidtil sket for i alt to teatre ved de to foregående præsentationsweekender.

BENTE BUCHHAVE OG KULTURENS BØRN

Arbejdsgruppen om Børn og Kultur, der er Kulturministeriets rådgivende organ, har skiftet navn til Kulturens Børn - og har samtidig fået ny formand.

Det er en god bekendt af dansk børneteater, Bente Buchhave (39), ledende børnebibliotekar på Thisted Bibliotek, der har afløst kulturchef Carsten Tromborg som formand for udvalget.

Et bedre valg kunne næppe tænkes. Bente Buchhave er som de fleste thyboer en

stiltfærdig natur uden de store armbevægelser og selvpromoverende adfærd, men ikke desto mindre en begavet ildsjæl, der brænder for den gode professionelle børnekultur.

Børneteatrene kender hende bl.a. som en af de lokale bagstopper ved den store børne- og ungdomsteaterfestival i Thisted i 1990, men hun er aktiv kulturskaber, -formidler og igangsætter på allehånde andre børnekulturområder.

FØR STARTSKUDDET

Trods forhandlingsmæssige forsinkelser kan de danske børneteatergrupper fortsat regne med, at Odsherred-projektet kommer gang som planlagt

Folkene bag Odsherred-projektet (se BTA nr. 89) - det store kombinerede projekt med et egnsteater og en uddannelsesinstitution for børneteaterfolk - er fortsat ved godt mod, selvom de sidste brikker endnu ikke er faldet på plads.

Man forventer fortsat, at der kan tilbudes uddannelseskurser fra september 1995, og opfordrer derfor alle børneteatergrupperne om at være opmærksom på denne mulig-

hed i deres fortsatte planlægning. Der er nedsat et midlertidigt kursusudvalg, som inden længe vil udsende det første kursusprogram for den nye børneteaterskole.

Den 10. oktober forventes Vestsjællands Amt at godkende planerne og sin egen økonomiske rolle i Odsherredprojektet, og nu er det tid til at få afskibet det stillingsopslag, der skal sikre den rig-

tige leder til projektet.

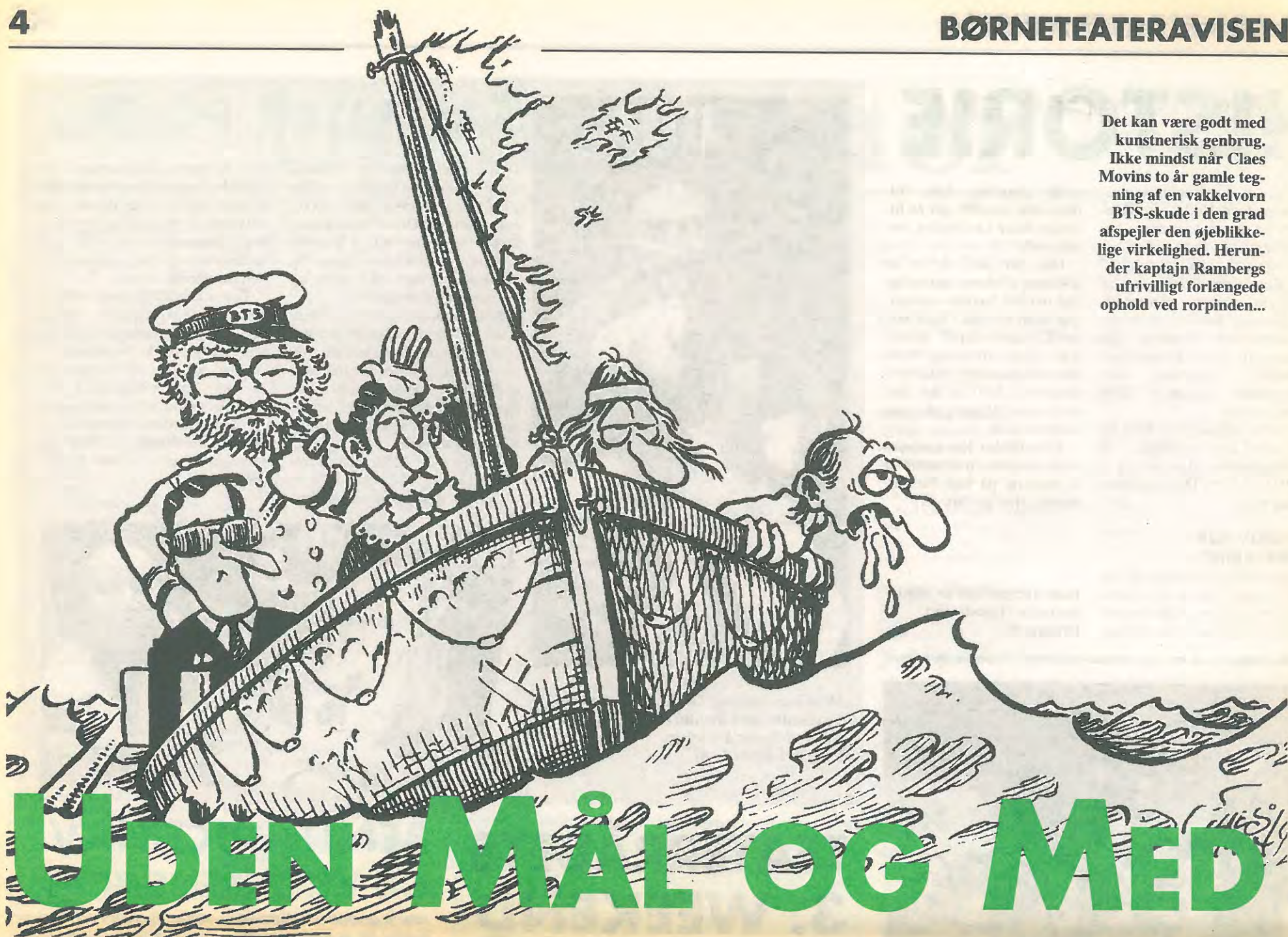
DRIFTSTILSKUD KLARLAGT

Kulturministeriet har bevilget 800.000 kroner til driften i 1995 - som jo kun bliver en mindre del af året - og aftalt kursustilskuddet pr. elev i den fortsatte drift. Dertil kommer en million til den forestående ombygning af det gamle amtskshospital ved Ny-

købing Sjælland. Også de fem lokale kommuners økonomiske engagement i projektet er faldet på plads, og egnsteaterlovgivningen - inklusive den blafrende refusionsprocent - sikrer teaterdelens driftstilskud.

Imidlertid har de bevilgende og kulturelle myndigheder modsat sig tanken om egnsteater og uddannelsessted som to selvstændige enheder, og derfor vil Odsherred-projektet være en samlet helhed med én overordnet leder. Om denne bliver en kunstnerisk leder med en administrativ/økonomisk medhjælper eller omvendt, vides af gode grunde ikke. Måske vil det også være mulighed at finde den helt rigtige »blæksprutte« til det, der må betegnes som et afgørende gennembrud for (videre)uddannelsen af børneteaterfolk i Danmark.

Det kan være godt med kunstnerisk genbrug. Ikke mindst når Claes Movins to år gamle tegning af en vakkelvorn BTS-skude i den grad afspejler den øjeblikkelige virkelighed. Herunder kaptajn Rambergs ufrivilligt forlængede ophold ved rorpinden...

Børneteatersammenslutningen er midlertidigt sat på vågeblus efter en noget kaotisk generalforsamling, hvor den afgående bestyrelse ikke kunne gå af og en ny ikke vælges

Af Carsten Jensen

Brug ordet: Handlingslamelse. Og så kunne man i grunden godt slutte denne artikel om Børneteatersammenslutningen (BTS) og den organisatoriske fremtid efter en usædvanlig generalforsamling i slutningen af august.

Men så nemt skal læserne af nærværende tidsskrift selvfølgelig ikke slippe, og historien bag den comatøse udvikling er god at blive klogere af.

DOBBELT AFGANG

Det hele startede i virkeligheden med, at BTS' sekretær og altnuligkvinde gennem de sidste syv år, Else Marie Mandøe, opsigde sin stilling som halvtids-sekretær for sammenslutningen. Hun var sammen med den ligeledes deltidslønnede og afgående formand Anders Ramberg de eneste lønnede mennesker i organisationen.

Mandøes opsigelse var reelt en følge af, at et i øvrigt meget lille mindretal blandt BTS-medlemmerne havde leveret såvel skjult som grundløs kritik af hendes arbejdsfunktioner og deres udførelse samt at en tilsvarende lille gruppe blandt medlemmerne længe har været utilfredse med den tætte tilknytning mellem BTS-sekretariatet og Teatercentrum. Det er et kontor- og facilitetsfællesskab, som BTS har nydt allermest godt af, men kritikken har bl.a. gået

på, at det gjorde det sværere for udenforstående at skelne og for BTS at profilere sig.

Den bebudede afgang af såvel sekretær som formand samt det faktum, at BTS-sekretæren af pladsmæssige grunde ikke længere kan være på Teatercentrum - betød, at BTS både kunne og måtte tage sin organisatoriske struktur op til debat.

Den delvise formandsaf- lønning har trods en stor arbejdsindsats fra formand Rambergs side ikke været en ubetinget succes. Dels har Ramberg alligevel skulle passe sit arbejde som kunstnerisk leder, instruktør m.m. på Jako-Bole Teatret, dels har mange af organisationens medlemmer tilsyneladende ment, at de ved at aflønne en formand selv helt kunne slippe for at engagere sig i organisationsarbejdet.

Og den halve sekretærstilling har reelt vist sig at inde-

holde betydeligt mere arbejde end normeringen, idet sekretæren udover en masse rutinefunktioner også har været bindeled mellem organisationens medlemmer, bestyrelsessekretær, organisator ved kurser, generalforsamlinger m.m.m.

POST SOM FORRETNINGSFØRER

Den samlede og nye situation betød, at flere medlemmer foreslog, at tiden nu var inde til at ansætte en egentlig, fuldtidsaflønnet forretningsfører (som måske skal hedde noget andet), der både kunne tegne organisationen ud ad til og sørge for de mange løbende sekretariatsfunktioner. Dermed ville også den herefter ulønnede formand og tilhørende bestyrelse få frtaget mange arbejdsopgaver og behøvede kun at fungere som en politisk valgt bestyrelse, der udstak de overordnede

retningslinjer på baggrund af generalforsamlingsvedtagelser.

Denne struktur blev der så lagt op til ved en ekstraordinær generalforsamling, og forskellige varianter over denne model cirkulerede rundt i BTS op til den ordinære generalforsamling, hvor hele bestyrelsen i øvrigt stillede sit mandat til rådighed for de nye tider.

Og så var der bare ingen bestyrelse til at føre den nye struktur ud i livet. To af sektionerne (egnsteatrene og de støttede teatre) havde undladt at indstille kandidater, ligesom der ingen formandskandidater var.

Også et forslag fra den afgående bestyrelse om i lyset af det manglende engagement og den nye struktur at indsnævre og billiggøre bestyrelsen ved kun at lade den bestå af fem mod nu syv personer blev afvist på generalforsamlingen, hvor en til lejligheden dannet fem-mandsgruppe med formandskandidat og det hele (men dog ingen repræsentanter for de understøttede teatre) derfor heller ikke kunne vælges.

GENERALFORSAMLING SUSPENDERET

Den kaotiske slutning blev, at BTS måtte suspendere generalforsamlingen og få den afgående bestyrelse med modvillig accept til at fortsætte. I håb om at finde en afklaring.

Resultatet er derfor i skrivende stund, at BTS består af

Børneteatersammenslutningen fik på sin generalforsamling to nye medlemmer: Det Lille Turnéteater samt Nørregaard & Reiches Teater.

Sidstnævnte består af to veteraner inden for dansk børneteater, idet de bl.a. begge er tidligere medlemmer af Kaskadeteatret.

Derimod må BTS sige farvel til Paraplyteatret, Terra Nova og Fiolteatret, hvis udmeldelse forelå inden teatrets bratte lukning.

en bestyrelse, der helst ville være gået af; herunder en formand, der gerne havde været sit mandat foruden - og et sekretariat uden sekretær, men med akutte flytteplaner.

Finder fiffige folk ud af at bøje vedtægterne, så »femmandsgruppen« kan komme til - og vil sektionen af understøttede grupper finde sig i det. Eller lykkes det den midlertidige og mod sin vilje fortsat arbejdende bestyrelse at finde syv medlemmer, der vil acceptere at være nødløsning. Vil det lykkes BTS at holde nogen lunde sammen på troppe og ikke mindst det daglige sekretariatsarbejde via aktivister, indtil en forretningsfører/sekretariatschef/direktør kan findes og tiltræde.

Svarene på disse og andre påtrængende spørgsmål blæser i efterårsvinden. Og det gør Børneteatersammenslutningens organisatoriske fremtid osse...

FAST &

Børneteatersammenslutningen træder vande, er spørgsmålet om dobbeltorganisering igen til debat: Mange af BTS-medlemmerne er nemlig også medlem af FAST - Foreningen Af Små Teatre - og det betyder en kontingentudskrivning i en størrelsesorden, der er begyndt at gøre ondt. Der er derfor frem-

kommet forslag om, at man eventuelt slår de to organisationer med det store medlemssammenfald og de fælles interesser sammen, altererende søger bo- og sekretariatsfællesskab. Også en idé om, at de dobbeltorganiserede kun skal betale fuldt medlemskontingent ét af stederne, har været fremme.

Børneteatersammenslutningens arbejdsomme blæksprutte gennem de sidste syv år, Else Marie Mandøe, er nu fratrådt som organisationens sekretær. Opsigelsen betød samtidig, at BTS måtte og kunne tage sin organisationsstruktur op til overvejelse - og at sammenslutningen må flytte fra kontorfællesskabet med Teatercentrum.

ÆNDRINGER SKAL MEDDELES KØBERNE

Foranlediget af en konkret sag mellem en køber og et teater, der er medlem af BTS, Børneteatersammen slutningen (se BTA nr. 89) har bestyrelsen for BTS udsendt en opfordring til medlemsteatrene om nøje at overholde nogle fælles regler:

Ved ændringer af en forestilling, fx. medvirkende, manuskript, længe, målgruppe, tekniske krav og andet, som forandrer forestilling væsentligt efter en kundes bestilling, skal teatret gøre kunden opmærksom på karakteren af ændringen. Køberen skal herefter have mulighed for at annullere kontrakten inden for 14 dage efter meddelelsen om ændringer.

Ved lydoublering som følge af fx. sygdom eller andet skal dette meddeles køberen hurtigst muligt.

Det er teatret selv, der

afgør, hvorvidt en ændring i forestillingen er at betragte som væsentlig.

Ved ændringer af en forestilling efter at materiale er udsendt eller efter at forestillingen har spillet på festival, hvor køberen formodes at have set den, skal køber gøres opmærksom på ændringerne, inden kontrakten laves.

BTS' bestyrelse vil betragte afvigelser fra ovenstående som talende imod teatret ved en eventuel klage fra køber.

Bestyrelsen mener i øvrigt ikke, at der kan komme økonomisk kompensation, det vil fx. sige nedslag i prisen, på tale, med mindre det drejer sig om erstatning af omkostninger, som teatrets ændringer har påført køberen. Det kunne være ikke-meddelte krav om mørklægning m.m.

BLANDT BRUGERE OG MISBRUGERE

En liden stemningsrapport fra børne- og ungdomsteaterfestivalen i Horsens 16.-18. september

Af Carsten Jensen

De energiske »brugere« må stille op til det ene udskilningsræs efter det andet for at orientere sig i det danske børneteaterlandskab.

Den selvproklamerede »verdens største« om foråret kan man som bekendt ikke engang bestille billetter til, og ved Horsens-udgaven kan man til gengæld ringe et halvt år i forvejen - inden hverken arrangører eller teatre helt ved, hvad de egentlig agter at stille op på. Hvilket medfører en del ændringer, aflysninger m.m. - og så bliver brugerne sure over det i stedet...

Det benytter visse udvalgte medlemmer af denne børnekulturformidlingsskare til at iføre sig martyrmine, fordi de »ofrer« deres tid på at se børneteater, men ikke kan komme til over alt, hvor der spilles.

Til gengæld vil undertegnede gerne benytte lejligheden til at fremføre et forslag efter Horsens-festivalen: Hvad med at droppe udtrykket »bruger« om de mange, der på børnenes vegne ser og køber børneteater?

For hvorfor skal et voksent menneske kaldes en »bruger«, når vedkommende ser børneteater og »tilskuer«, når samme person går i institutionsteatret?

Og hvorfor netop bruger? Betyder det, at vedkommende »bruger« teater og »forbruger« offentlige midler, mens børnene bliver »brugt« som tilskuere - eller hvad?

Hvad med at kalde disse mennesker »formidlere« eller blot »købere« - for det er jo, hvad festivalmessen til syvende og sidst bruges til.

I hvert fald må den kvinde, der tillod sig at skramle ind til Nørregaard & Reiches nye forestilling, »Historien om fiskeren Markus«, cirka 20 minutter ind i en forestilling på 45 minutter, vel snarere kaldes en »misbruger«. Af

den enkelte forestilling (som hun af gode grunde faktisk ikke har oplevet) og af teaterkunsten som sådan, fordi hun med den adfærd hverken tager skuespillerne eller forestillingen alvorligt.

SEX MED BASPEDAL

De mange varianter over manglende respekt for de børneteaterfolk, der afvikler forestillinger i nogle gange mindre velegnede omgivelser, var nemlig endnu engang legio. Så lad da ovennævnte stakkel være eksponent for alle de skvadderho'er, der ødelægger det for børn og andre publikummer.

Men - som Graucho Marx sagde om sex: Jeg tror det er kommet for at blive! - således vil disse frontal-

En mere vellydende trend synes dog at være enmands/kvindeforestillinger med musikalsk ledsagelse. Ikke mindst bassen er på banen (Det Lille Turneteater og »Odysseus«, ovennævnte »Rødhætte for tøser over 14 år«), mens Baggårdsteatret har taget harpen til sig (»Klods Hans«) og Gruppe 38's Zenia Hansen har både Herluf og Frode med på henholdsvis trækbasun og Hammondorgel.

Og således kan musikken på smukkeste vis skjule underbemanningen i forestillingerne...

GUD PÅ SCENEN

For nogle festivaldeltagere blev Horsens også stedet, hvor de så lyset og/eller Gud! Personificeret i Povl Kjølner, der

angreb på kunsten - også fortsætte. Om ikke andet med nye skurke i de bærende roller.

Og apropos sex - så syntes dette interessante fænomen også at have vundet et vist fodfæste i tiden. I hvert fald kunne man i Horsens bl.a. opleve Jomfru Ane Teatrets Grete Tulinius med sin lyst-forstyrrede udgave af Den Lille Rødhætte - her med tilføjelsen »for tøser over 14 år« - og Gadesjakkets Anne Abbednæs i driftig (selv)optagethed over den svinke seksualadfærd i »Den rene vare«, mens Holbæk Egnsteater brugte gamle teaterformer og gimmicks til at berette om det, der primært rører sig mellem ørerne - og derfor også mellem benene - på en pubertetsforvirret ugersvend.

til sin egen - og i øvrigt også overtegnedes - store forundring er blevet kultfigur hos ungdommen med sit Kaj & Andrea-repertoire. Povl Kjølner gæstede den store lørdagsfest og fik teaterfolk, formidlere og kommunale honoratører til at skrælle med på »Jeg er så glad for min cykel« m.fl.

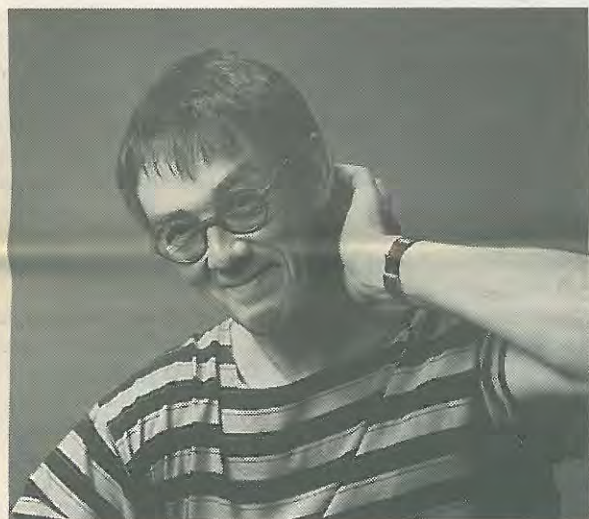
Personligt foretrækker jeg godt børneteater...

Men hverken »Povl er Gud«-Kjølner, sex eller musik kan skjule, at Kaskadeteatrets Jan Torp sammen med resten af teatret og den store, faste medhjælperstab kan se tilbage på nok et fornemt arrangement, gennemført med professionalisme og venlighed.

De kan jo altså også glæde sig over, at de år efter år kan samarbejde med de samme offentlige instanser, sikre sig de samme gode leverandører af mad og drikke, kender spillestederne ud og ind, og hele tiden kan justere arrangementet.

Det er nogle rammer, som den store og i sin natur omvandrende forårsudgave i bund og grund kan misunde Kaskadeteatret og Horsens. Og som vel også skal tages med, når de mange brugere - undskyld, formidlere - drager sammenligninger med de to mega-begivenheder inden for gratis professionelt børneteater...

På de næste sider anmeldes forestillinger fra Horsens festivalen og andre nye udspil fra børne- og ungdomsteatrene.

PARAPLYTEATRETS FARVEL TIL BTS

Ray Nusslein har været med i BTS siden organisationens start - først som spiller i Comedievognen og siden med det, der nu har været hans Paraplyteater i næsten et kvart århundrede.

Han siger farvel til »familien« med et vemod, der også skyldes organisationens udvikling.

I sin udmeldelse begrundet Ray Nusslein det bl.a. således:

»Der var engang en del mennesker, der »forpligtede« hinanden, der havde brug for hinanden og brugte hinanden. Alt blev diskuteret igennem, ofte i det uendelige, men der var en dialog og en frugtbar uenighed. Hvor er de mennesker blevet af, hvad er der sket med dem?

BTS forpligter ikke længere hinanden, og det eneste, der, set fra min synsvinkel, holder BTS sammen, er selve sammehol-

det, men et sammenhold til hvad? Et sammenhold uden forpligtigelser. Men hvor bliver indholdet af? Et sammenhold uden indhold. Kvalitet og kvalitetsdiskussioner er nærmest blevet et uartigt ord. Hvordan kan man stå sammen udadtil, når der indadtil er så store forskelle på kvalitet og niveau?

En uenighed kan være frugtbar, så længe man kan respektere hinandens arbejde og kan bruge hinanden på trods af uenigheden. Men når respekten for hinandens arbejde ikke er der, bliver uenigheden ufrugtbar og trættende.

Hvad skal BTS stå sammen om? Om arbejdsvilkår, bevillinger? Men hvad skal arbejdsvilkårene og bevillingerne bruges til? Jeg kan ikke længere finde svarene indenfor BTS og må prøve at finde dem udenfor.«

Arrangørerne fra Kaskadeteatret hævder, at ved festivalen 1994 var det sidste gang, man brugte dette totemagtige logo...

ANMELDELSE

Torben Nielsen og Jan O. Mogensen i Kaskadeteatrets thriller. Foto: Tommy Wølk

DRENGERØVE

Usammenhængende thriller med ufrivillig voldsdyrkelse

Kaskadeteatret: Historien om et lejemord. Manuskript: Jens Arentzen. Instruktion: Eva Littauer. Medvirkende: Torben Nielsen og Jan O. Mogensen. Aldersgruppe: 14 år og opefter.

Kaskadeteatret har lavet en thriller over Jens Arentzens tekst. En ung mand i camouflagenuniform og macho-solbriller ankommer til et legetøjslager i Paris. Han har læst en annonce om lejesoldater, er rejst afsted fra Danmark og møder ikke ligefrem op i civil til en hemmelig opgave.

RENDEZVOUS

En fransk oberst tager imod aspiranten? Forklædt som lagerarbejder kommanderer han rundt med ham og sætter ham i trediegrads forhør med kniven bogstaveligt på struben. Der er ikke tid til at skaffe en anden lejemorder, men er danske Andersen virkelig soldat eller leger han bare røver og soldater? Han har skudt varselskud efter børn på et militært øvelsesterræn og er derfor nok blevet smidt ud af militæret, fordi han var lidt for tjenstvillig. Men mest af alt er han arbejdsløs bagersvend, der bor hjemme hos mor. Og nu søger han et mere spændende liv - noget han kan kæmpe for. Han er bidt af en gal soldat.

Trods iøjnefaldende mangel på kvalifikationer, bliver han hyret af »obersten« til at udføre et lejemord. Angiveligt på et forklædt medlem af terrorgruppen Action Directe. Den franske stat betaler en amerikansk organisation for at udføre mordet for 10.000 dollars? Bagervenden vil have pengene udbetalt til mor.

For at gøre en længere historie kort, så knækker snøren, som han skal kvæle offeret med. Og det viser sig at være en kvinde. Der minder Andersen om hans mor? Her begynder rollerne at blive byttet om. Den menige tager ledelsen, og officeren bliver nu langsomt tvunget til at afsløre hele historien som løgn og forbandet digt. Der er ingen organi-

sation, terrorister osv., og selv er han ikke oberst men sømand af en eller anden ubestemmelig art. Et fælt antiklimaks, en fuser af en historie.

Men Andersen går til slut over sine bredder og vokser i løbet af no time til »den retfærdige hævner« af mytiske dimensioner. Sømanden bliver pakket en stor papkasse og stukket ihjel med den store spejderdolk i blodrus somom det var en ny udgave af det gamle sabelkassenummer i cirkus. Derefter rider Andersen tilbage i barndomsminderne på den gyngestol, der oprindeligt var i kassen til tonerne af »My dreams come true, my one and only you«!

EN DÅRLIG B-FILM?

Lyder det som en komedie, en klar parodi? Det er det dog ikke. Hverken forfatteren eller teatret har kunnet bestemme sig tilstrækkelig tydeligt for en gennemgående stil i denne historie.

Den kunne måske betragtes som en B-film-parodi, men der pendles for meget mellem realisme og den hårdtskårne filmtipe.

Det bliver en ufrivillig voldsdyrkelse uden forklaringer eller noget, der sætter ret mange nyttige tanker igang hos tilskueren.

Der antydes ganske vist en moralsk problemstilling i en verden, hvor moralen er i opløsning: Hvad er forskellen på kristen og muslimsk moral? Den kristne tilgiver en synd, muslimen straffer en synd.

Det kunne - med action og platkomik og hele pivtøjet - have været en interessant problemstilling at få udviklet. Men her kommer den så sent og sporadisk ind, at der slet ikke bliver noget at tage stilling til. Hvilken er bedst til at rette op på verdens skæve gang - eller er de bare lige tåbelige?

Scenografien er enkel og funktionel, spillerne udstråler energi og musikken smører kraftig betydning på en tekst, der ikke hænger sammen omkring figurer, der kun antydes. Om forestillingens symboler er fede i den ene eller anden forstand, må afhænge af smag og behag.

JOHN ANDREASEN

REJSENDE I MASTERCLASS

Med en bragende sanselig odysse gennem Homers gamle historie stormer Det lille Turnéteater ind i BTS

Det Lille Turnéteater: »Odysseus«. Dramatisering: Kim Nørrevig og Peter Holst. Musik: Christian Glahn. Instruktion: Kim Nørrevig. Medvirkende: Peter Holst og Christian Glahn. Aldersgruppe: 6 - 10 år.

Man føler sig nærmest høj af mødet med denne »Odysseus«. En forestilling, som for en voksen børneteatertilskuer er en kraftig påmindelse om, hvor mageløst teater for børn kan være, og hvor urimeligt ofte det ikke er det.

Som nytillkommet medlem af Børneteatersammenslutningen tiltrækker Det lille Turnéteater sig opmærksomheden med en forestilling, som både dramatisk og pædagogisk lyser af kunstnerisk kvalitetssans. Dertil kommer, at ikke blot »Odysseus«, men også sæsonens to andre forestillinger »Sindbad Søfareren« og »Grev Gris« spilles for aldersgrupperne fra 4 - 10 år, som har været noget forsømt de seneste sæsoner.

En tendens, der - ifølge dette efterårs premierer - ser ud til at ville vende, uden at det på nuværende tidspunkt ligefrem vrimer med tilbud af »Odysseus« og i øvrigt også »Klods Hans«' kaliber. Teater, der både tør og kan binde an med kernepublikummerne, mellembørnene, som er erfarne nok til at være kræsne og kritiske, men som ikke facineres med det voksne teaters virkemidler.

Til gengæld er der respons her og nu, hvis man som Peter Holst kan fylde rummet med kunsterisk overskud, groet frem af en altfavnende spilleglæde. Der hverken sludres eller leges, men spilles roller for fuld udblæsning. Det synlige resultat af en professionel uddannelse, der giver et solidt afsæt for talentets og personinstruktionens udfoldelsesmuligheder. Men også for historiens.

En rosværdig komprimeret dramatisering, som uden sproglig forsimpning anlægger en klar og forståelig vinkel på den gamle beretning om den græske helt Odysseus. Hvis uheldsplagede, årelange vej fra krigen i Troja og hjem til Ithaka til konen og sønnen, Penelope og Telemachos, i sig selv er en dejlig, kulørt historie. Og her er den ikke bare genfortalt. Her er virkelig tænkt og gennemtænkt og vovet nogle valg - blandt andet at gøre en kontrabas til medspiller, der i heldigt fald gør litteratur til scenedramatik. Hvis betingelserne i øvrigt er til stede.

Først og vigtigst ved, at de medvirkende - som i »Odysseus« - behersker spillet på den bane, dramatisering og en inspireret, fantasifuld iscenesættelse kridter op.

Det lille Turnéteater har således taget sikkert bestik af sit publikum ved at placere familiens store vovse, Argos, centralt i historien. Gennem den formidles og kommenteres de vigtigste pointer, ja faktisk får den det sidste »Vov«. Samtidig skaber hun den en håndterbar og tryk genkendelighed i situationerne, der fremmer forståelsen og giver rig lejlighed til helt elementær komik.

Dén serverer Peter Holst med samme fabelagtige, artistiske intensitet og råstyrke, hvormed han også karakteriserer forestillingens mange andre facetter. Kontant, men ikke påtrængende sekunderet af Christian Glahns kønne og finurlige basspil. I »Odysseus« læner de medvirkende sig således ikke op ad tonsvis af rekvisitter, men bruger det, der er nærmest - og sværest, sig selv.

Man kan ikke lade være med at ønske, at Det lille Turnéteater som repræsentant for den unge generation viser sig at blive en rigtig trendsætter. Børneteateret har som »branche« brug for deres engagement og seriøsitet i forhold til det at spille for børn og for deres store, faglige kompetence. Og det trofaste publikum har fortjent det.

AF RANDI K. PEDERSEN

Med forestillingen »Odysseus« har skuespilleren, Peter Holst, i samspil med bassisten, Christian Glahn, placeret sig blandt de bedste af de bedste

Prinsesse eller harpenist, det kommer ud på et for den overstadige Klods Hans med det lysende livsmod. Anette Gøl og Peter Seligmann i »Klods Hans«. Foto: Anna Gullmark

KLODS HANS PÅ HOVEDET

Med livlig harpeklang og finurligt spil på alle teatrets strenge er Baggårdteatrets »Klods Hans« en vovelig og vellykket klassikerbearbejdelse helt i forfatterens ånd.

Baggårdteatret: »Klods Hans«. Dramatisering: Peter Seligmann. Musik: Anette Gøl. Instruktion: Hans Rønne. Scenografi: Gitte Bastrup. Medvirkende: Peter Seligmann og Anette Gøl. Aldersgruppe: 7 - 10 år.

Egentlig er det ikke så lidt frækt sådan at tage et af de mest elskede og børneegnede af H.C. Andersens eventyr og servere det med en enkelt skuespiller i alle rollerne. En slags monolog og så alligevel noget andet og dramatisk langt mere tungtvejende, end de genfortællinger - med og uden dukker - man møder lidt for tit i dansk børneteater.

Denne Klods Hans er nu alt andet end alene på scenen. Foruden den dejlige harpenist, som troner højt til vejs i sin vinrøde plyskjole og også agerer prinsesse, er der til stadighed et mylder af personer på scenen. Alle skabt af den samme, suveræne skuespiller, Peter Seligmann. Så præcis er han i sine undertiden ultrakorte karakteristikker, at ikke en eneste af de velkendte personer fra det andersenske univers står svagt eller tåget i omridset.

Takket være den udtryksfulde skuespillers energiske, bøjelige krop og nuancerige stemme opleves eventyrets mange personer som i den grad værende til stede, at tilskuerne ofte er helt oppe på opmærksomhedsdupperne. Selv når de præsenteres for et veritabelt masseskænderi mellem frierne i køen på vej til prinsessen hænger de på. Omvendt suger Seligmanns blide, poetiske underspil, hvor det præsenteres, i lige så høj grad børnene til sig. Ligesom når han med et fuldstændig sublimt påfund lader herremanden, Hans' faders

stemme, lyde og samtidig bøjer hovedet og åbenbarer herremandens åsyn, der er aftegnet på den Seligmannske skaldede isse.

MANGLENDE SCENOGRAFISK ATMOSFÆRE

Kun et enkelt sted undervejs, hvor harpespilersken drister sig til en ganske lille solo, bredte uroen sig synligt i salen, som krappende bølger på publikumsoverfladen. Hvor man under børnene kunne se et flot plystæppe med tilhørende siddepuder brede sig og gå i et med den øvrige scenografi. Der i denne forestilling er så malerisk enkel og dekorativ, at det - tilskuernes alder taget i betragtning - næsten er for lidt.

Ikke at nutidens børn, stopfodrede med detaljerigt færdigkultur som de er, ikke har godt af at afprøve fantasiens og sansernes bærekraft en gang imellem - men alligevel. En Klods Hans på en gedebuk med metalbeslag, som på en prik ligner en gymnastikplint er ikke vildt spændende. Ikke engang med en herligt spjættende og skrålende Hans på ryggen.

Men hvad forestillingen måtte savne i atmosfære på det scenografiske område, det har den til gengæld i overmål i den dramatisk-musikalske bearbejdelse. Et voveligt eksperiment, der ikke blot lader spillet forgå som en dialog mellem replik og musik. Men som heller ikke er bleg for at lade Hans og prinsessen kommunikere i vekselsang, ja ligefrem duet til toner, der ligger nærmere nutidig kompositionsmusik end danskpop.

Her er der noget at komme efter, som pædagogerne ikke kan præstere på hjemmebane, og som publikum belønner med et afsluttende, frydefuldt »Aaad«, da den sidste tagfat slutes med et kys.

Det gamle eventyr har endnu engang vist, at det ægte og menneskelige er mere attraktivt og livsbekræftende end det kunstlede og bonerte. Og Baggårdteatret har endnu engang været pionerer indenfor ny musikdramatik for børn.

RANDI K. PEDERSEN

EN IDEALIST

Aktuelt stykke om krigens gru og manglen på enkle sandheder

Vestenvinden: Kuréren. Manuskript: Steen Brandt. Instruktion: Bent Nørgaard. Scenografi: Ianke Firing. Komposition: Lars Karmark. Medvirkende: Morten Pedersen, Steen Brandt, Tacha Elung og Ole Willer. Aldersgruppe: 14 år og opefter.

Spillet er aktuelt. I et borgerkrigshærgt land gør Jonas Bauer tjeneste i Den Internationale Brigade, der skal beskytte uddelingen af nødforsyninger. Han skal hjemsendes om to dage, men synes, at brigaden mest har været til grin, fordi den ikke måtte gribe ordentlig ind. Nu vil han tage sagen i egen hånd og skabe mening i galskaben med den smule, han kan udrette i de få timer, der er tilbage inden hjemsendelsen. Derfor deserterer han for at bringe en pakke livsvigtig insulin til en ung mand i den belejrede by, Tifur. Uden nærmere tanke for sit eget liv og det realistiske i hans forehavende.

KRIGENS DØVE ØRE

Der står ikke Jugoslavien nogen steder, men man kunne godt få associationer i den retning, hvor befolkningsgrupper tidligere kunne leve nogenlunde fredeligt side om side indtil nationalistiske strømninger tog overhånd og stærke følelser fuldstændig blokerede forstanden. Spillet viser kampen mellem forskellige opfattelser i denne opslidende krig.

På sin vej gennem fjendeland støder den barmhjertige samaritan, Jonas, på den kyniske gøgler, Frank, der er blevet jaget ud af byen på stylder med kuglerne piftende om ørerne. Han er en Beckett-sk clown, en Shakespeare-inspireret nar med hvid maske og sorte solbriller, der skuer tværs igennem alle gode hensigter. Erfaringen har (evt.) lært ham, at »PLP er nogle svin!« Derfor

gælder det bare at overleve for enhver pris uden at tage ansvar og uden at forsøge at finde fredeligere løsninger.

De tages begge til fange af en såret, kvindelig soldat selvom Jonas forbinder hendes sår. Udefra kommende idealisme er ikke nok, Teresa er PLP'er, og Frank kan få luftet sit ætsende, etniske vid: Befolkningen i Tifur overlever, fordi de har krydset et PLP-svin med en giraf og fået en allerhelvedes masse nakkekoteletter! Men Teresa er ikke blevet PLP-kriger af udvendige, ideologiske årsager, men fordi repræsentanter for en anden befolkningsgruppe af propagandistiske grunde har dræbt bl.a. hendes familie. Den sukkersyge unge mand, som Jonas vil hjælpe, tilhører tilsyneladende denne gruppe i Tifur. Soldaten og civilisten, kunstneren og humanisten bliver stillet overfor en række dilemmaer - og alle må revidere deres opfattelse og for en stund ændre deres handlinger.

KRITISK EFTERTANKE

Forestillingen giver et godt indblik i nogle af de komplicerede mekanismer i en borgerkrig. Den »tvinger« tilskueren til kritisk eftertanke overfor alle parter og deres motiver: de fjendtlige grupper, den internationale brigade, nyhedsmediernes og hjemlige politiske interesser. Og den gør det med meget konkrete situationer, hvor vold og kynisme, sort humor og håbefulde heltegegninger bliver mere forståelige midt i nyhedsstrømmens mylder. Figurerne spilles solidarisk i en skarpt stiliseret scenografi af sort og gråt vekslede med faretruende landminespidsere i groteske farver godt understreget af techno-inspireret underlægningsmusik.

Nogle sceneskift kunne godt integreres bedre i selve spillet, men det er en vedkommende forestilling, der ikke giver nogle endelige løsninger, men dog nogle håb. Det er menneskeligt muligt at ændre en farlig udvikling, osse selvom det ofte sker med meget små skridt.

JOHN ANDREASEN

Steen Brandt og Tacha Elung i Vestenvindens sørgeligt aktuelle krigsspil

DANS "TALER" FOR SIG SELV

Velsmurt danse-teater med indbygget pædagogik

ricketts dance co.: »En fire-dimensionel rejse«. Aldersgruppe: 15 år og opefter. Koreografi: Kathryn Ricketts. Medvirkende: Dorte Bendtzen, Thomas Eisenhardt, Lisbeth Klixbüll, Lars Ottosen og to statister.

I ricketts dance co.s ni-årige virke (med et navneskift i 1992 fra Jorge Holguin Danse-teater til det nuværende) har hovedvægten af teatrets produktioner ligget på voksenteater.

Men fra 1991 optræder de første gang i Den Røde Brochure med en forestilling for unge, som er opbygget efter samme koncept, som de også bruger i dag, og som har det formål at oplyse og skabe interesse for dans. Det gør de ved at fortælle publikum om deres arbejde med dansen, og om deres arbejdsprocesser for at nå frem til en forestilling.

I forestillingen »En fire-dimensionel rejse« illustreres kompaniets spekter ved uddrag af fire forestillinger i en dansestil, der er baseret på en modern dance teknik, der er meget fysisk/akrobatisk iblandet stuntteknik, og som med sit grotesk/morsomme og ofte absurde indhold spænder fra realistisk til surrealistisk danse-teater.

Rammen om uddragene er foredrag, som er holdt i en let og causerende stil, der glider let og elegant over scenen. Det spændende ved denne måde er, at vi som publikum kommer bag om værkerne og bliver introduceret til den lange proces fra idé over den afprøvede improvisation og frem til en sammenhængende koreografi.

Systemet hos ricketts dance co. går ud på at samle små indøvede elementer eller sektioner af bevægelser, ligesom når man blander ingredienserne til en kage. De små elementer kalder Kathryn Ricketts forskellige navne, og vi så således demonstration af »falling bumps«, »amputation« og »nut-cracker«.

INITIATIVRIGT

Det førte os over til den første dimension på rejsen »Gentile Manishweitz«. En duet mellem to mænd, som kæmper på en slagmark, med musikken som atmosfæregiver.

I et kort udpluk af forestillingen »Blomster« hørte vi udsnit af et interview, som koreografen havde lavet med en gammel gartner. Det blev sammen med folkemusik brugt som lydbillede til at beskrive aspekter af vores liv.

Til at demonstrere hvordan bevægelse kan bruges som dialog, blev der vist en duet mellem Stanley og Stella fra forestillingen »Flygtige sind«, hvor denne scene var inspireret af Tennessee Williams skuespil »A Streetcar Named Desire«.

Dette førte os videre til sidste station på rejsen. Med »Organs« blev kønsrolledebatten taget op. Det mandlige og det kvindelige blev sat op overfor hinanden ved »kønsombytning«, så mændene dansede mavedans som kvinder, og kvinderne udførte stunts som mænd; det hele serveret med situationskomik og absurditeter.

Med deres virke som danse-teater med danseskole med opsøgende workshops og som ledere af danselinjen på Højskolen i Svendborg må man sige, at ricketts dance co. viser en usædvanlig energi og et initiativ, som ikke kun forbliver på det teoretiske stadie, men som føres ud i livet. Utroligt hvad de kan lave for deres sølle støtte på 400.000 kr.

Men alligevel synes jeg – eller måske lige netop derfor – at det kunne være spændende, hvis de turde gå et skridt videre fra de lecture demonstration-lignende forestillinger til at producere ungdomsforestillinger, hvis indhold taler for sig selv – at det er budskabet, de vil formidle via dansen, og dermed svække lidt på at være pædagogiske og oplysende. Dansen er trods alt en kunstart, som 'taler' for sig selv, og det gør ricketts' dans.

ANN BERIT SOURIAL

ricketts dance co. er leveringsdygtige i pædagogiske danse-demonstrationer. Foto: Jens Hemmel

Trekløveret i »Allan & den underlige lampe«, Gulnare, Troldmanden og Allan! godt i gang med den magiske kugle, som moderne elektronik kan fylde med flotte billeder

NATURENS SØN PÅ MOUNTAINBIKE

En fræk kobling mellem nutidens storbymiljø og eventyrlighederne i den gamle historie om Alladin gør »Allan & den underlige lampe« til en sjov og vital oplevelse

Det Lille Teater: »Allan & den underlige lampe« med tekst og musik af Niels Duus. Instruktion: Søren Danielsen. Scenografi: Karen Bro. Medvirkende: Claus Bahnsen, Lasse Lunderskov og Louise Gabold. Aldersgruppe: 4 - 8 år.

Der falder ingen appelsin i Alladins turban. Til gengæld får han fornøjelsen af at blive forvandlet til et blomkålshoved, og forresten hedder han »Allan« og er søn af en cykelsmed. På Det Lille Teater optræder naturens muntre søn og gamle Morgianes uvorne knægt nemlig som grønt, æblespisende cykelbud med mobiltelefon og mountainbike. Så i første omgang er kålhovedet en pakke, han skal bringe ud - til den onde troldmand selvfølgelig.

Ligesom i forlægget drejer det sig om den onde troldmands manipulationer for at få fat i den vidunderlige lampe og dens eftertragtede »Laurits lampeånd«. Ganske vist er lampen degraderet til antikveret cykellygte og kun »underlig«. Men den overdådige, lokkende og dragende grotte er der stadig som afsæt til den klassiske kamp mellem det gode og det onde. »Verden er farlig«, som prinsesse Gulnare forstokkede politimester belærer hende som forklaring på, at pigen er buret inde.

Grotten er effektivt bygget ind i en scenografi, der forbløffende snildt på den minimale scene også rummer forestillingens talrige, andre lokaliteter. Først og fremmest storbyens grå stenmasser med kongeslot og prinsessebalkon, men også troldmandens hus og Allans fremtryllede, lyserøde palads, der havner nede i Afrika.

EVENTYR MED MODERNE FARCESTIL

Her på dette sted slutter også historien om Allan og alle de andre.

Noget brat, må man sige, og ulogisk, fordi de ikke trylles tilbage til Ispahan som i det gamle eventyr, forestillingen i det øvrige refererer til. Det kan sammen med en vital og stram iscenesættelse måske give problemer med rent forståelsesmæssigt at hænge på gennem de mange, hurtige scenskift. Men tilskuerne tager tydeligt »Allan & den underlige lampe« til sig som en sjov oplevelse, der også giver plads for lidt dejlig gysen.

En intention om at tilføre eventyret lidt moderne farcestil er således lykkedes. De tre medvirkende rammer flot balancen mellem tempofyldt komik og kontakten til publikum, hjulpen godt på vej af en tekst, som ikke er bange for ord. Replikkerne falder rapt uden at lefle udnødigt for medieverdendens jappende »børnejargon«. Mens musikken, der savner noget mere »persisk«, anvendes med omtanke og ikke bare kører løs.

Rappest er Claus Bahnsen i rollen som Allan. Med sit karsehår, budtøj og mobiltelefon og lidt hektiske spillestil udstråler han mere Allan end Alladin, men er troværdig i sammenhængen. Tilsvarende har Louise Gabold sikkert styr på både den surmulende Gulnare, Allans skrappe papillot-mor og den nyansatte Ringens ånd. Men hun er afgjort sjovest som det sidste. Men allerbedst, ja helt forrygende, er Lasse Lunderskov, som bragende dygtigt administrerer stemme og krop og giver hver enkelt af en hel håndfuld roller særpræg og scenisk liv - uden at overdosere. Ubetalelig grinagtigt er således synet af den lange, ret-ryggede politimester, der synker ned på hug tryllet om til høne, ganske tavs af skræk for at komme til at klukke!

Det Lille Teater har sat en velkørende parafrase over det farverige Alladin-eventyr på scenen. Men prisen for effektiv morskab er tab af den eksotiske frodighed med al dens stemningsskabende poesi, der også er en del af »Alladin«.

RANDI K. PEDERSEN

USANDSYNLIGE VENNER

Det Danske Teaters forestilling om den purunge Lucy duer hverken til børn eller unge og slet ikke, hvis de er danskere i 1994

Det Danske Teater: »Usynlige venner« af Alan Ayckbourn, 1989. Oversættelse: Viggo Kjær Petersen. Iscenesættelse: Bente Kongsbøl. Scenografi: Åsa Lieberath. Medvirkende: Petrine Agger, Birgitte Prins m.fl. Aldersgruppe: Unge og voksne.

Et uhyre almindeligt fænomen i det klassiske musikliv er koncertprogrammer, hvor kendte og let tilgængelige værker sættes sammen med yngre og mere ukendte kompositioner. Metoden har selvfølgelig til formål at lokke koncertpublikummet til oplevelser, de ellers ville have valgt fra. Nøjagtig som man forfatter, at »taktikken« ved valget af »Usynlige venner« på Det Danske Teater består i, at få en ungdomsforestilling til at glide ned ved hjælp af et kendt dramatikernavn.

Forestillingen er af den – for mange – lidt attraktive, »problemorienterede« slags, der handler om en pige med familie- og pubertetsvanskeligheder. Til gengæld er skuespillet skrevet af den – hos voksenpublikummet – meget kendte og populære, engelske dramatikere, Allan Ayckbourn. Hvis gode ry og rygter formentlig skal trække de voksne til truet og få dem til at tage deres store børn med.

Nu kan hensigten undertiden hellige midlet. Men i tilfældet med »Usynlige venner« er der ingen, som ved at vælge forestillingen fra går glip af en oplevelse – i hvert fald ikke af den gode slags. Ganske vist spilles der komedie og laves kommers til den store guldmødalje, men i sit ydre og indre retter forestillingen sig hverken mod børn eller unge og deres voksne. Især ikke dem, der bor i Danmark her i 1990'erne.

ENGELSKE NORMER

At Ayckbourns skuespil kan være ret vanskeligt at overføre til en dansk scene, selvom de ikke hører under kategorien »familieforestillinger«, er ikke noget nyt. Hans vidunderligt giftige og intelligente satire er og bliver dybt forankret i engelske normer, som langt fra er

identiske med vore.

Det er bare ikke hovedproblemet i den inderligt åndede pastiche over »Alice i Eventyrland«, som »Usynlige venner« mest af alt ligner. Det virkelig slemme ved forestillingen er, at det i bund og grund drejer sig om et skuespil af sjælden slet kvalitet med vildt stereotype karaktertegninger og både dramatisk og idémæssigt kedsommeligt og usandsynligt.

Det er ting, som hverken den hårdtpumpede iscenesættelse eller de noget slingerende skuespilpræstationer kan gøre ret meget ved. Petrine Agger er rigtig sød, men lidt fersk Lucy. Med Birgitte Prins som den fint tvetydige, usynlige veninde, der sammen med sin klovneklædte familie efter en venlig overtagelse af hjemmet terroriserer Lucy. En »pædagogik«, der ligesom forestillingens parole »Tro på noget – så kan det ske«, må få al snak om det firkantede, danske børne- og ungdomsteater til at forstumme.

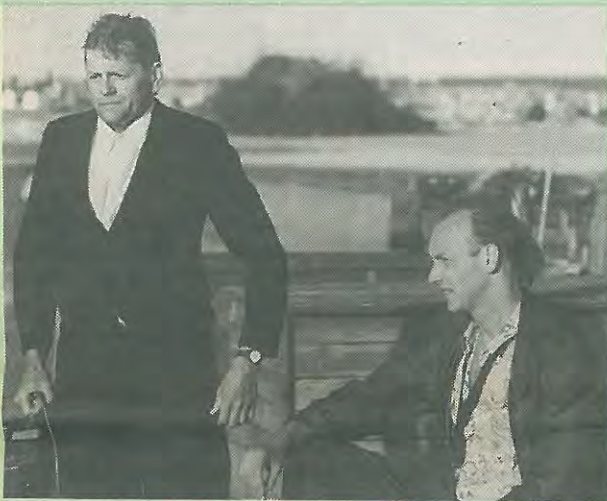
Her er der til gengæld nok at vælge imel-

Petrine Agger og Birgitte Prins er de formildende omstændigheder i en forkrampet og helt utidssvarende forestilling. Foto: Brita Fogsgaard

lem, hvis man vil spille ungdommelige familieforestillinger af høj kunstnerisk kvalitet. Med »Usynlige venner« har Det Danske Teaters nye chef muligvis forsøgt at gå forsigtigt frem og har trods alt gjort det bedre end sin forgænger. Men han skylder sit publikum at lade dem opleve den rene vare af dansk fabrikat.

AF RANDI K. PEDERSEN

Hans Nørregaard og Klaus Andersen som hhv. den stille eksistens og Karl Smart

»Et menneske kommer til verden, det vandrer rundt i en ham af støv, det lever og spræller og strider en tid, det trækkes med sygdom, uret og savn. Så dør det og går i glemme – og blander stille sit støv med jordens.« Sådan sagde præsten ved Markus' begravelse. Det er osse det eneste »mærkelige«, der siges i den forestilling. Resten er meget ligetil: Et liv som fattig fisker er ikke

noget at råbe hurra for, og snart er man glemt. Måske.

STILLE EKSISTENS

For Hans – en stille eksistens ligesom Markus – hæger om hans minde ved at passe på hans få efterladenskaber og øve sig på hans yndlingsmelodi, »Anna Lowinda«, på harmonikaen. Men han ejer jo ikke Markus' fiskegrej. Det gør sønnen, der kommer langvejs fra til begravelsen – for sent. I modsæt-

VERDEN SET FRA VEJLE

ning til den alvorlige Hans er han rejst fra hjemegnen og ud i den store verden, hvor han har ernæret sig som musiker.

Han er en rastløs Karl Smart-type med en masse reklametilbud, han rabler af sig ligesom børneremser, en festlig fyr, der har sans for at opleve det fremmede. Han har sendt masser af postkort hjem til sin far fra hele verden. Børnene får et lynkursus i geografi og udlængsel. »Men hvorfor er de allesammen stempelt i Vejle?«, spørger den sindige Hans, der nok aldrig har forladt fiskerlejet. Og den storpralende søn er åbenbart heller ikke nået så langt i virkeligheden som i fantasien.

HARMONIKA OG SAXOFON

Med små virkemidler får de karakteriseret hinanden, og med et par spil i spillet får vi osse indblik i Markus' tunge tilværelse. Han var på sin egen måde ukuelig, og det har åbenbart inspireret den yngre Hans, og meget mod sin vilje er hans søn osse blevet inspireret til at se lyst på tilværelsen og gribe de små chancer, der byder sig. Han lever

i drømmen om at komme til Brasiliens badestrande, hvor kvinderne er chokoladebrune over det hele.

På sin skinnende saxofon kan han antyde nogle helt andre rytmer end hjemegnens tunge træskotræk i harmonikaen. Hans bliver osse fanget lidt ind af drømmen, og til slut spiller harmonika og saxofon sammen. Og sønnen har hjerte nok til at hædre sin far med nogle af de papirsblomster, han nok har skudt ned i et omrejsende tivoli. Markus bliver alligevel ikke glemt lige med det samme.

Scenografien er enkel og smuk – dagligdags materialer, der har fået deres skønhed af slid og Claus Helbo. En væg af fiskekasser, en ruse, en gammel, olivengrøn lænestol repareret med mørkegrøn fiskesnøre. Og de forreste tilskuerpladser er fiskekasser, som bringer de små tilskuere med ind i Markus' verden. En stilfærdig og fin lille forestilling, der bliver bedre endnu, når musikanterne får tunet sig helt ind på tilhørerne.

JOHN ANDREASEN

HJEMVE

Varm forestilling om et umage par og deres umulige fælles tilværelse

Gadesjakket: Jeg vil hjem. Manuskript: Anne og Lars Frank – en dansk udgave af »Ich will nach Hause« fra Puppentheater Waidspeicher. Instruktion: Josefine Ottensen. Komposition: Jan Schønemann. Medvirkende: Anne Abbednæs, Pia Gredal og Jan Schønemann. Aldersgruppe: 5-9 år.

Lad det være sagt med det samme: det er en varm forestilling, Gadesjakket har lavet om et meget umage par. Den lillebitte, gamle Frk. Hansen og den kæmpestore Krokodille, Olaf, holder så meget af hinanden. De bor sammen i et klædeskabshus, og dagene har deres faste rutiner. Der skal købes ind, laves mad, gøres rent og hygges. Lille Frk. Hansen slæber et kæmpe indkøbsnet hjem med varer til den store dille, der er meget sulten og elsker blomkål. Og så laver hun en masse mad til hun er helt træt, og Olaf spiser en hel

gryde i een mundfuld.

Han vil ikke sære Frk. Hansen, men egentlig kan han ikke lide blomkål, men savner noget at rive og flænse i ligesom hjemme i Afrika, hvor han kommer fra. Og en dag bliver savnet for stort, men hvordan får man sagt det til den, man holder af? Især når man ikke forstår hinandens sprog. Efter flere forgæves forsøg lykkes det dog med fagter og gebærder at gøre frøkenen klar over situationen, og meget mod sin vilje accepterer hun, at venen rejser for at »bo, hvor dit hjerte finder ro«.

OLAF I AFRIKA

To ensomme sjæle har mødt hinanden, og en tid har de bygget en tilværelse op sammen, selvom omverdenen ikke kan forstå, hvad de ser i hinanden og bliver mere og mere fjendtlig. Men deres liv er for forskellige, en dag må de forlade hinanden for at blive lykkelige. Men ingen af dem kan jo gøre for det, og de holder stadig af hinanden. Det viser ikke mindst det postkort, som børnene får udleveret efter forestillingen. Det er et billede af en dansende Olaf i Afrika, og bagpå har han skrevet en lille hilsen til Frk. Hansen i Danmark.

Med postkortet på opslagstavlen derhjemme kan vi andre blive ved med at tænke på

Pia Gredal og Anne Abbednæs som det umage par i Gadesjakket »Hjemve«. Foto: Leif Hansen

dem lidt endnu. Og se, at forskelle kan føre folk sammen, og at vi ikke altid behøver at skilles som uvenner. En intens, rytmisk og forståelig forestilling med mange små overraskelser. Ikke mindst når Olaf drømmer om Afrika i musik, sang, billeder og lys. Så swinger det virkelig.

Malesekvensen kunne måske forkortes lidt ligesom Frk. Hansens brug af den diskante stemme. Men det er småting i forhold til de nærværende situationer mellem en lillebitte trækvinde og en venlig krokodille med et voldsomt gab.

JOHN ANDREASEN

GENERALFORSAMLING I DANSK ASSITEJ

blev afholdt mandag d. 22. august hos Comedievognen.

Generalforsamlingen vedtog et omfattende arbejdsprogram, der bl.a. indeholder samarbejdsprojekter med Holland, med Letland og med Ungarn.

Dansk ASSITEJ indgår endvidere et samarbejde med Vejle Amt og Vejle Kommune om at arrangere en international børneteaterfestival i Vejle i august 1995. (Mere herom i næste nummer af BTA).

Bestyrelsen i Dansk ASSITEJ udgøres nu af: Flemming Hansen (Artibus), Peter Manscher (Teatercentrum), Anette Nissen, Ray Nusslein (Paraplyteatret), Steen Poulsen (Gadesjakket), Anette Riis Poulsen (La Balance), Anders Ramberg (Jako-Bole Teatret), Michael Ramløse (Teatercentrum), Biba Schwoon, Peter Seligmann (BaggårdTeatret), Anne-lis Skipper (Fair Play).

»Teater i øjenhøjde« – video og dokumentationshefte om dansk børneteaters internationale arbejde og kontakter genoptrykkes – og for heftets vedkommende omredigeres det, således at det dækker perioden 1990-1994 inkl.

DANSK DELTAGELSE I INTERNATIONALE FESTIVALER

Møllen deltager i den norske børneteaterfestival i Kristiansand i dagene 2.-10. oktober 1994 med forestillingen »Anne Frank«.

Den Blå Hest er inviteret til Okinawa-festivalen i januar 1995 med »Hvor har du været så længe«.

BaggårdTeatret og Projekt 94 deltager i den tyske børneteaterfestival i Berlin i dagene 8.-13. april 1995 med hhv. »Ved siden af« og »Den jord du gik på«.

Teatret er inviteret til Seattle International Children's Theatre Festival med »Adam i Væksthuset« i dagene 8.-14. maj 1995.

Samtidig afholdes ASSITEJs executive komité-møde for 1995.

To danske teatre (endnu ikke besluttet) skal deltage i den nordiske børneteaterfestival, arrangeret af ASSITEJ/Finland i Åbo i maj 1995.

Derudover vil der blive dansk deltagelse (endnu ikke færdig-besluttet)

ved den tyrkiske festival i Alaçati i juli 1995.

ASSITEJS EXECUTIV KOMITÉ

holdt sit årlige møde i Caracas, Venezuela, i dagene 18.-24. september 1994.

Mødet var meget effektivt og positivt og udover Executiv Komitéen deltog observatører fra en række latinamerikanske ASSITEJ-lande samt mulige nye medlemmer på dette kontingent.

Denne del af arrangementet var en kærkommen lejlighed for Internationalt ASSITEJ til at forny og forstærke kontakten i Latinamerika, hvilket indimellem har været vanskeligt p.g.a. postale og telekommunikationsmæssige problemer.

På mødet blev Kina optaget som nyt medlem i ASSITEJ.

KONGRES I 1996

En stor del af tiden blev anvendt til at planlægge og diskutere ASSITEJs kommende kongres i 1996. Den skal – som bekendt – afholdes i Rostov-na-Donu i Rusland, og datoerne blev fastlagt til 1.-8. oktober.

I forbindelse med kongressen arrangeres en festival, som vil byde på otte russiske forestillinger, samt – forhåbentlig – seks internationale forestillinger; en fra hvert kontinent. Alle ASSITEJ-centre i verden indbydes til at bidrage til kongressen med et indslag (en forestilling, en workshop, en oplægsholder, en reception etc.), således at kongressen virkelig kommer til at afspejle ASSITEJ som en verdensorganisation.

Mødet vedtog endvidere – på forarbejde og forslag fra Publikationskommissionen – at udgive en ASSITEJ-årbog.

Første nummer skal udkomme i 1996 (og altså dække aktiviteterne i 1995), og den skal ligge klar til verdenskongressen.

ASSITEJS 30-ÅRS JUBILÆUM

ASSITEJ kan fejre sit 30-års jubilæum i 1995, og dette vil blive officielt festligholdt i forbindelse med Executiv Komité-mødet og festivalen i Seattle i maj 1995.

Derudover vil forskellige festivaler og ASSITEJ-centre markere begivenheden i løbet af 1995.

TORDEN

Dansk børneteaterfestival i Bhutan

Af Jeanne Blyme

Bhutan er et lille kongerige i øst-Himalaya. Landet ligger højt mod himlen, klemmt inde mellem Indien og Tibet. Bhutan har, som det eneste land i verden, mahayana buddhisme som statsreligion. Der bor ca. 600.000 mennesker. De kaldes Drup Pa's – tordenfolket, fordi Bhutan på nationalsproget dzongkha hedder Druk Yul, som betyder Tordendragens Land.

Gennesnitslevealderen er

Hovedstaden Thimphu har ca. 25.000 indbyggere og ligger i to en halv kilometers højde. Her skal jeg bo i to år.

Vi, min mand og jeg og vores barn, som ved afrejsen vil være fem en halv måned, skal til Bhutan fra oktober 92 til oktober 94.

Jeg beslutter mig for, at ét af mine projekter i Bhutan skal være at prøve at få dansk børneteater der ned.

VALG AF FORESTILLINGER

I september '92 er jeg taget til teaterfestival i Horsens for at kigge efter egnede forestillinger til Bhutan.

Paraplyteatret har jeg allerede på forhånd bestemt mig

eksperimenterende i sin form. Med meget få forestillinger skal jeg helst nå rundt om så mange facetter som muligt.

Desuden bliver jeg varm på »Nattoget« med Reich, Rønne og Andersen i rollerne som drengedrømme, voksenliv og meget mere.

Men der er mange barrierer, der skal passeres mellem vores teater og et bhutanesisk publikum; dels findes der ikke teater i vestlig forstand, dels har de unge, som skal se forestillingen, sandsynligvis aldrig set og måske aldrig hørt om et tog, dels er det være teenager, buddhist, asiat og bhutaneser meget anderledes end det selvforståelsesunivers, der tages for givet i »Nattoget«. Jeg vil vente med at tage stilling, til jeg er der. Men Den Blå Hest kontakter jeg og informerer dem om mine planer.

Senere ser jeg »Baby Baby« på Rialto i København og falder pladask for Milan og Oli. Den kommer med, ganske enkelt fordi jeg har lyst til at se, hvordan volapyksproget og komikken fungerer et sted som Bhutan.

VAND HANER OG JERN DRAGER

Min familie og jeg ankommer i oktober 1992 til Bhutan og overvintrer på lykke og fromme uden vores flyttelæs, som er strandet i Calcutta i Indien.

Jo – det er meget anderledes.

Feks. har man i Bhutan en helt anden tidsopfattelse. Tidsregningen starter med Buddhas fødsel, men årene er ikke talte som var det en linie. Årene inddeles i 60 års cykler. Hvert år har et dyr og et element. 1992 var f.eks. Vand Hanens år (meget morsomt), og vores år 2000 fal-

Niels har fans over hele kloden

omkring 45 år, og hvert sjette barn dør indenfor det første års levetid.

Der findes ingen kulturinstitutioner, som dem vi kender fra Vesten – dvs. ingen teatre, forsamlingshuse, musiksteder og ingen TV-kanaler. Landet har 2-3 biografer og én radiokanal, der sender en time om dagen. Alligevel har Bhutan en stor og rig kultur, udelukkende religiøs funderet, med dybe rødder langt tilbage i den oprindelige indiske buddhisme og senere den tibetanske lamaisme.

for at tage med, fordi jeg vil vise det poetiske, stilrene, omsorgsfulde og koncentrede teater for små børn i Bhutan.

I Horsens ser jeg »igen« Den Blå Hest. Jeg så deres Lorca-forestilling i sin tid og har lige siden haft Den Blå Hest inde på lystavl.

Denne gang ser jeg »Nat Dag Nat«, som skal med, fordi indholdet på den ene side vil være kendt stof for bhutaneserne. De huser sherpa'erne, som er et opdagelses- og stifinderfolk. På den anden side er forestillingen

Ray, Jeanne Blyme, Bjarne, Anne Mette, Bo & Niels – langt fra hjemmet, men tæt på himlen

Comedievognen og Paraplyteatret på verdens tag

Af Comedievognen

En kolossal oplevelse venter os, da vi to danske børne-

teare landede på Bhutans enlige landingsbane tæt ved Himalaya, efter en hårresende indflyvning gennem Tibets dale og slugter.

En smule skeptiske var vi vel også. Hvad i alverden skulle et middelalderligt feudalsamfund med dansk børneteater. Skulle man ikke have brugt pengene på nogle mere basale mangler: Sundhed, vand, veje, kommunikation etc.

Men vore oplevelser med de bhutanesiske børn, unge og lærerne fik os til glemme vores skepsis. For nok er Bhutan et »tilbagestående« land på mange måder, men deres nysgerrighed, uforbeholdenhed og glæde ved at opleve nye impulser fra fremmede kulturer (i al fald fra Vesten) er imponerende, især i en tid,

DRAGENS LAND

der sammen med den buddhistiske kalenders Jern Drage år. Der er ifølge bhutaneserne hurtig og langsom tid. Nogle dage har altså langsom tid, og derfor varer de længere end andre dage. Og så fremdeles!

Vi bruger det første halve år på at finde ud af at indpasse os selv i vores nye samfund.

Da jeg vender tilbage til ideen om en dansk børneteaterfestival i Bhutan, er »Nat-toget« for længst kørt ud på et sidespor.

HVEM VIL VÆRE MED?

I juli faxer jeg til Paraplyteatret, Comedievognen og Den Blå Hest og spørger, om de vil komme. Det vil de gerne.

Jeg kontakter det bhutanesiske Undervisningsdepartement i Socialministeriet for at skabe interesse for projektet og for at søge tilladelse til det.

Jeg sender en ansøgning i august til Udenrigsministeriet i Danmark og søger Det Lange Udvalg om 250.000 kr.

I løbet af efteråret sker der en hel masse ting.

I Bhutan sker der det, at der overhovedet ingenting sker.

Alle embedsmænd undlader at forholde sig til sagen om Dansk Børneteater på gæstespil. Bhutans politik i forhold til alt ikke-bhutanesisk er at holde sig fra det. Bhutan er en etnisk minoritet, en truet identitet, en lille magtesløst folk, hvis eneste chance og force er, at de i modsætning til andre etniske minoriteter har deres egen stat. Den situation har gjort bhutanesere til nationalister om en hals. De har været i den situation i så mange århundreder, at de efterhånden har oparbejdet en lukket-hed og en kulturel afsondret-

Bedemøllerne i de buddhistiske templer – dzong'erne – skal altid dreje. Munken her har netop »drejetjeneste«

hed, der er helt ekstrem.

De stakkels embedsmænd har absolut intet fortillende at ty til. Systemet vil helst svare »nej«. Det er det nemmeste. Men der er også stor interesse for sagen.

Enden på det bliver, at det bhutanesiske system undlader at svare.

VENTETIDER

I København siger Det Lange Udvalg to ting:

- De vil ikke give projektet 250.000 kr., men et mindre, endnu ikke defineret, beløb.
- De vil ikke gå videre med sagen, før jeg har et offici-

elt skriftligt »ja« fra Bhutan.

Teatergrupperne rykker for, hvornår de skal afsted og på hvilke vilkår.

Tiden går med møder, venten, faxer, venten og mere venten.

I december er jeg så mør, at jeg planlægger en rejse til København for at tale med Det Lange Udvalg og teatergrupperne.

Forinden forsøger jeg at tvinge bhutaneserne til at svare inden min afrejse til Danmark med henvisning til, at jeg jo ikke kan holde møder med mit udenrigsministerium om sagen, hvis der

ikke er nogen sag. Jeg afrejser den 20. december uden et bhutanesisk svar, men med besked fra indenrigsministerens sekretær om, at jeg vil få svar senest den 10. januar pr. fax til København.

Den 10. januar er der ikke nogen fax fra Bhutan, hvorefter jeg beslutter at droppe det hele.

Den 13. januar kommer faxen med Bhutans »ja«. Faxen sendes straks til Udenrigsministeriet, Det Lange Udvalg.

DET SVÆRE VALG

Den 9. februar svarer Det

Lange Udvalg omsider, at de vil støtte projektet med 100.000 kr. For første gang i forløbet har jeg en konkret positiv situation – og det er en lettelse – men jeg har også et problem. Jeg skal have transporteret en hel del gear og en hel del mennesker om på den anden side af jordkloden, og jeg har kun 100.000 kr.

Jeg må vælge mellem enten Comedievognen og Paraplyteatret eller Den Blå Hest. Efter lange, svære overvejelser vælger jeg at præsentere to grupper frem for én og må sende en uende-

lig »tung« fax til Den Blå Hest.

EN LYKKELIG DAG

Foråret går med alle mulige praktiske forberedelser i Bhutan. Jeg tager bl.a. rundt til skolerne og forklarer om projektet og om dansk børneteater.

Tirsdag den 12. april er en lykkelig dag for mig. Det er dagen, hvor jeg kører rundt og forærer gratis børneteaterbilletter til 1600 bhutanesiske skolebørn.

Den 1. maj 94 ankommer Paraplyteatret, Comedievognen og udstyret samtidig og til tiden.

I løbet af de næste 14 dage sker der forunderlige ting. To kulturer mødes og sød musik og forundring opstår – gensidigt.

Vi holder en workshop, som er lidt tynd (det ville den ikke have været, hvis Den Blå Hest havde været der), men jeg aftaler at følge op med lærerne.

EFTER FESTEN

Siden har der ikke været megen blæst om festivalen i Bhutan. Bhutanesisk presse og Undervisningsdepartementet tier den ihjel, og lærerne giver ingen tilbagemeldinger og udebliver fra et video- og debatarrangement, jeg forsøger at stable på benene.

Den 28. juli viser jeg videoen »Teater i Øjenhøjde« på engelsk for én person, nemlig Ray's tolk, Wangchuck.

Har det hele så været for-gæves? Bestemt nej.

I Thimphus gader ser man stadig nu og da børn, der hopper efter bananer, eller folder paraplyer ud og forventer, at lyset skal skinne på dem.

Jeanne Blyme er kultur-konsulent

OPSLUGT TEATER

hvor man i Vesten oplever større og større skepsis og frygt for andres kulturer og mulige påvirkning af vores kultur. Bhutanesernes frygtløshed bunder tydeligvis i tryghed og glæde ved sig selv som folk og som mennesker.

MANDETÅRER

Comedievognen spillede vores volapykforstilling »Baby Baby« – en forestilling, der ikke kræver oversættelse og med delvis interaktion med publikum. I Bhutan findes ikke børneteater – der findes faktisk overhovedet ikke teater i vores forstand, kun har de nogle rituelle religiøse spil, dog også iblandet en god del

humoristisk distance i form af nogle narrefigurer, der efter sigende er parodier på den hvide mand.

Ray Nusslein var den første, der spillede Paraplyteatrets »Min altankasse«. Han indleder sin forestilling med, at han ikke kan få deres hjælp med kommentaren: Can we help you, sir!

Den teatraliske distance, der ligger i en sådan »anti-start« var virkelig noget nyt, men da bhutaneserne har en humor, der skulle vise sig at ligge tæt på vores, »lærte« de lynhurtigt de mange konventioner, vores kultur og teater jo også er fyldt med.

Og Ray oplevede endnu

engang, som han har oplevet det andre steder i verden, at når børnene skal vælge, hvilken tåre de helst vil se; en mors tåre, en fars tåre eller et barns tåre (i form af små krydstalpriser), så valgte de at få en fars tåre at se. Den ser de nemlig sjældent.

INDLEVET OG SLUGT

Efter Rays oplevelse med de hjælpsomme børn, mente vi nok, at »Baby Baby« kunne blive svær at spille, for forestillingen handler netop om to fyre, Milan og Oli, for hvem alting går galt.

Vi så i ånden 150 hjælpsomme skoleelever storme scenen for at hjælpe os ud af

kniben. Men kort introduktion, hvor deres lærer på engelsk (de lærer alle engelsk) eller på deres eget sprog Tsonga fortalte, at det nu handlede om disse to fyres uheld, var der ikke et øje tørt i salen (af bare grin og gru).

Vi må med al respekt sige: dansk teaterpublikum »go home«, forstået således: følelsen af at blive oplevet, indlevet og »slugt« i den grad, vi oplevede i Bhutan, er sjælden i vores kultur, hvor vi (selvfølgelig) bliver langt mere kræsne og måske en smule blaserte i forhold til vores måde at indleve os i de mange forskellige oplevelsesmedier, vi omgives og omgiver os af. Men hold kæft, hvor var det fest at spille for så »nyt« et publikum.

AUTORITÆRT

Nu gik temaet også rent ind. Baby Baby handler jo om de to voksne, Milan & Oli, der i starten står som autoritære figurer, der nedgør alt, hvad der er anderledes, specielt børn, men siden selv bliver »pillet ned« og forvandlet til børn.

I Bhutan undervises de fleste af indiske lærere i et efter danske forhold meget autoritært skolesystem, hvor man står op, når man bliver spurgt og kun bevæger sig afsted, hvis man går i to snorlige rækker, for de mindstes vedkommende på rigtig fangemåner med armen på den forangående skulder.

Så et stykke om autoriteternes fald var en kærkommen oplevelse for de bhutanesiske børn, selvom de nu, trods sko-

lesystemet, ikke virkede særligt kuede på nogen måde.

SUND DISTANCE

Vores skepsis om nødvendigheden af teatret var ubegrundet. Det var tydeligt en stor inspiration for både børn og lærere, selvom der nok går mange, mange år, inden de selv har ressourcer nok til at prioritere børneteateret.

Måske. For bhutaneserne har en høj grad af selvbevidsthed og en sund distance til deres egen selvpfattelse og stilling i verdenssamfundet.

Og netop det forhold gør, at de dimensioner og spejlinger teatret kan gøre, meget vel kan gå hen og blive en kulturel nødvendighed, som supplement til de ceremonielle religiøse »bekræftelses-shows«.

MØDET MED TEKSTEN

I den læseværdige skriftserie »Aktuelle teaterproblemer«, der udgives af Institut for Dramaturgi, er nummer 31 helliget et symposium om skuespillerens arbejde med tekst, tekstens betydning i teatret og teaterprocessen som tekst-skabende. Afholdt den 7.-10. april i år og nu omredigeret til pjeceform af

Erik Exe Christoffersen, der selv var oplægsholder sammen med Eugenio Barba og Janne Risum.

»Teatrets tekst og teksten i teatret«. Red. Exe Christoffersen. 68 sider. Kan rekvireres gratis ved henvendelse til Aarhus Universitet. Institut for Dramaturgi. Willemoesgade 15 D, 8200 Århus N.

PUNKTNEDSLAG I TEATERHISTORIEN

Det er en fin indføring til teaterlivet, som DRAMA har begået med sin »Klar Scene«, der har påhæftet »en introduktion til teater« til titlen for ligesom at vise, at man selvfølgelig ikke efter de 224 siders læsning ved alt om kunstformen.

Men klogere bliver læseren helt sikkert af den meget pædagogisk tilrettelagte bog. Også selvom man faktisk ved en del i forvejen, kan værket med fordel benyttes til en hurtig orientering i teaterhistoriens hovedområder.

Bogen er primært beregnet til dramaundervisning i gymnasiet og HF, og forfatterne - Henrik Flygare, Annette Koldkjær, Henriette Ohrt og Poul Ægidius - nævner selv i forordet, at hovedvægten er lagt på selve teaterforestillingen som begreb, dvs. dens opførelsehistorie og -praksis.

Det virker som et fornuftigt valg, og til den ende har man valgt en trefaset model til de enkelte hovedperioder: Først en kort, men oftest fint dækkende historisk introduktion til den enkelte periode/stilart. Efterfulgt af klip fra betydende dramaturger/teaterteoretikere om/fra perioden. Og afsluttet med gode dramatiske brudstykker fra klassiske og betydende værker, der kan understrege og eksemplificere de teoretiske forløbere.

Der er en kort og dækkende historisk indføring i de enkelte stilarter/epoker af bogens forfattere, og siden tekstuddrag fra betydende teaterteoretikeres behandling af samme emne.

Eksempelvis kommer Bertolt Brecht selvfølgelig til

orde om sin egen episke teaterform, der ville opgøret med det naturalistiske teater, ligesom der er uddrag fra Skillingsoperaen, Forræderiet og Den Jødiske Hustru.

Også billedsiden medvirker til forståelse og opklaring. Hvad enten illustrationerne nu knytter sig direkte til de indlagte dramatiske værker eller blot viser et eksempel på periodens/stilartens måde at realisere en forestilling på.

Det nye, opsigende børneteater bliver selvfølgelig også præsenteret - i sin naturlige tids- og rammemæssige placering sammen med det politiske teater og gruppeteatrene og under fællesoverskriften »Opgøret med institutionsteatret.«

Der er gode faktuelle sider at slutte af med, herunder praktiske dramatikøvelser til de enkelte epoker/stilarter. Desuden givtige ordforklaringer til fagudtryk; små biografier over nævnte dramatikere, instruktører m.fl.; en fyldig litteraturliste, opdelt efter bogens egne afsnit og et mindre stikordsregister.

Man har også valgt at placere samtlige billedtekster til den rigt illustrerede grundbog her under bilagsafdelingen. Det er et valg, som ikke just falder i god jord hos nærværende redaktør/anmelder, der hader besværet med at sammenkoble tekstløse illustrationer med billedløse billedtekster...

»Klar scene - en introduktion til teater«. Af Henrik Flygare, Annette Koldkjær Højlund, Henriette Ohrt og Poul Ægidius. 224 sider, kr. 268. Forlaget DRAMA.

ÅRET PÅ INSTITUTTET

Erik Exe Christoffersen har været medredaktør og skribent på Dramaturgis Årsberetning for 1993, der - som sædvanlig - udover det mere interne, opremsende stof også indeholder et par gode teaterartikler, bl.a. Exe Chri-

stoffersen om »At skrive i rum. På tærsklen mellem liv og teater og Michal Kobialka om polske Tadeusz Kantors arbejde.

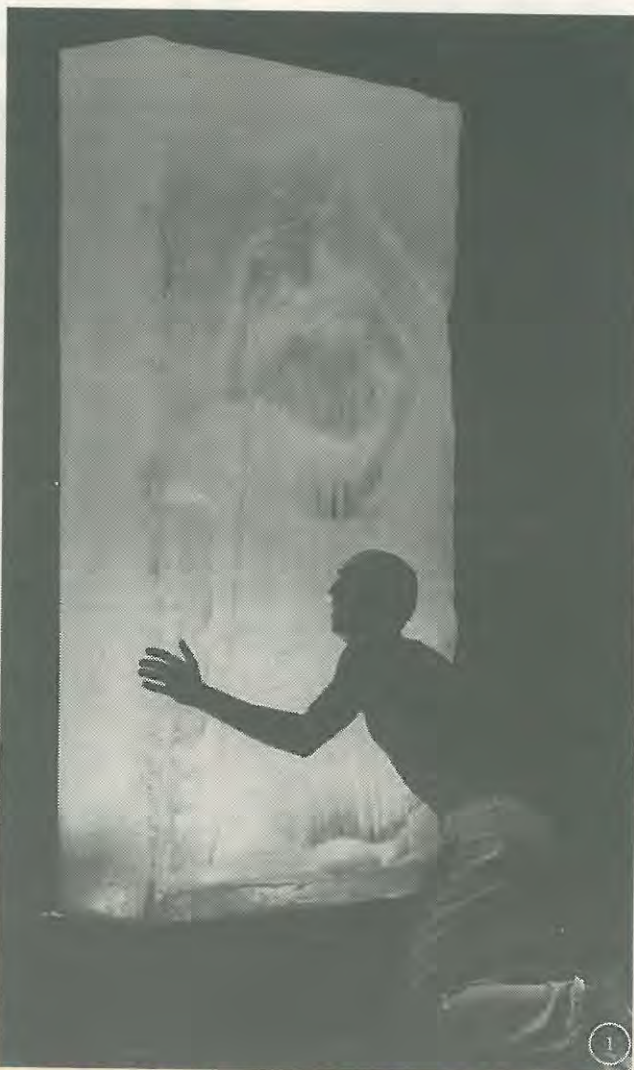
Årsberetning for Dramaturgi. 56 sider. Fås ved henvendelse på ovenstående adresse.

ÅRET FOR TOLVTE GANG

For svenskofile teaterinteresserede er »Teaterårsboken 93« selvfølgelig et must, men det er jo altid dejligt at se et righoldigt og varieret teaterliv opsummeret, ledsaget af forestillingsfotos fra sæson 91-93. Dertil kommer

manende og oplysende indledningsbønner fra kompetente folk i årsbogen, der er den 12. i rækken.

»Teater 93-årsboken«. Red. Claes Englund. 224 sider. Udgivet af tidsskriftet *éntré/Riksteatern*.

nye bøger
nye bøger
nye bøger

I begyndelsen var »Det græske drama« - og teaterbogens første billede er da også Aischylos' »Orestes«, i en opførelse af Den nationale Scene i Bergen i 1990. Foto fra bogen »Klar scene - en introduktion til teater«. Trygve Schønfelder

RØVERNE FRA SKUMLESKOVEN

Poul Larsen har barslet med endnu et teaterstykke på det lille forlag Følfod. Og da der jo er mindre end tre måneder til den søde - og stressede juletid - er det sikkert en god idé at få »Det store julepostrøveri« ud nu. Så kan de 9-14 årige potentielle rollein-

dehavere nå at få gennemspillet scenerne med de grumme røvere fra Skumleskoven, der dagen før selve juleaften overfalder juletoget og stjæler alle gaverne...

»Det store julepostrøveri«. Af Poul Larsen, 40 sider, kr. 80. Forlaget Følfod.

RØVEREN FRA SHERWOODSKOVEN

En mere heltemodig røver var som bekendt Robin Hood, der i ægte antiliberalistisk ånd tog fra de rige og gav til de mindrebedrøvede. Det er selvfølgelig en ren guf-historie for instruktøren og dramatikeren Thomas Malling, der gennem flere år har hærget landsdelsscenerne med sine løsslupne gendigtninger af drengebogsklassikerne.

Nu agter forlaget DRAMA at udgive en række af

disse stykker, der retter sig mod opsætning på gymnasier, højskoler og andre steder, hvor man har mod på en stor forestilling.

I tilfældet Robin Hood er det blevet til en ren komedie, omend med mening i og bag galskaben - og manuskriptet er illustreret med kostumtegninger af scenografen Jane Wessely.

»Robin Hood«. Af Thomas Malling. 110 sider, kr. 148. DRAMA.

ORD I MUSIKHUSET

ORD I MUSIKHUSET

Danmarks Teaterforeninger har valgt at trykke en seminarrapport fra sit seminar i Århus Musikhus i efteråret 1993 - for på den måde at fastholde nogle af de mange

gode ord. Seminaret handlede primært om ny dansk musikdramatik.

Teaterseminarrapport 1993. 33 sider. Kan fås ved henvendelse til udgiverne, Danmarks Teaterforeninger.

TIDSSKRIFTER

Teater ET nr. 70: Bl.a. enquete om den forgangne sæson samt artikler om egnsteaterfænomenet, den danske revytradition, årets Dancing City, festsplillene i Salzburg m.m.

éntré nr. 2/94: Indeholder bl.a. en stor, meget læseværdig og informativ temasektion om børne- og ungdomsteater hinsidan, hvor man opsummerer tre års positiv og negativ udvikling på området.

Teatertidningen nr. 3/94: Bl.a. om Harold Pinter og hans arbejde. Interviews med skuespillerne Per Eric Asplund og Elin Klinga og instruktøren Arn-Henrik Blomqvist.

danstidningen nr. 3/94: Om den svenske danseuddannelse, interview med koreografen Jens Östberg, klassisk dans i moderne udgave, trommedans m.m.

Spillerom nr. 3/94: Bl.a.

rapporter fra børneteaterfestival i Karlstad 1993, dukketeaterfestival (for voksne) i Stockholm november 1993, Kong Ubu - en krigserklæring fra Teater X m.m.

Teaterbladet nr. 173: Om skuespilleren (Per Pallesen) som studievært, tanker omkring Staffan Valdemar Holms opsætning af »Frøken Julie«. Nr. 174: Formandsskifte i Skuespillerforbundet, om Teaterskolefestivalen i maj.

Rampelyset nr. 216: Rapport fra DATS' teaterfestival på Herning Højskole, om teaterprojektet Rejsen Til Orangelunden, Afasiteater m.m.

drama nr. 2/94: Om brug af dramaarbejde i søgen efter identitet, om dans hos græske Homer og interview med filosofiprofessor David Best om følelse og fornuft i kunsten.

TEATER SOM LÆSESTOF

Børneteateravisen bringer i hvert nummer en oversigt over danske og nordiske tidsskrifter, der omhandler teater og drama.

Det er måske ikke lige let at få fat i dem på biblioteker og andre steder, så her bringes en »kontaktliste« til de sædvanligvis omtalte tidsskrifter:

Teater ET: Dansk teatertidsskrift, der udkommer fem gange om året (o. 40 sider pr. nr., magasinformat) og koster 195 kroner i abonnement. Skiftende redaktører.

Teater ET udgives af Teaterforeningen Teater 1 og støttes af Teaterrådet. Adresse: Postboks 191, 1006 København K, Danmark. Telefon: +45 33 32 40 50. Telefax: +45 33 32 40 50.

éntré: Svensk teatertidsskrift, der udkommer fire gange om året (o. 100 sider pr. nr., A5-format) og koster 180 svenske kroner i abonnement. Redaktør er Claes Englund.

éntré udgives som selvstændigt tidsskrift af Svenska Riksteaterns forlagsdel, som også udgiver Teaterårsboken. Adresse: 145 83 Norsborg, Sverige. Telefon: +08 531 99 352. Telefax: +08 531 83 012 (Riksteatern).

Teatertidningen: Svensk teatertidsskrift, der udkommer fem gange om året (o. 50 sider pr. nr., magasinformat) og koster 180 svenske kroner i abonnement. Redaktør er Rikard Hoogland.

Teatertidningen udgives af Ekonomiska Föreningen Nya Teatertidningen. Adresse: Bergsundsgatan 6, Box 9237, 102 73 Stockholm, Sverige. Telefon: +08 84 92 87. Telefax: +08 84 92 79.

danstidningen: Svensk danse- teatertidsskrift, der udkommer fire gange om året (o. 40 sider

pr. nr., magasinformat) og koster 100 svenske kroner i abonnement. Redaktør, udgiver, adresse m.m. som Teatertidningen.

Spillerom: Norsk teatertidsskrift, der udkommer fire gange om året (o. 30-40 sider pr. nr., magasinformat) og koster 100 norske kroner i abonnement. Redaktør er John Nygaard.

Spillerom udgives af Stiftelsen Spillerom for norsk teater med støtte fra Norsk kulturråd. Adresse: Postboks 49, Holmekollen, 0324 Oslo, Norge. Telefon: +94 32 02 27. Telefax: +22 49 05 06.

drama: Norsk dramapædagogisk tidsskrift, der udkommer fire gange om året (o. 50 sider pr. nr., A5-format) og koster 175 norske kroner i abonnement. Redaktør er Nils Braanaas.

drama udgives af Landslaget Drama i Skolen. Adresse: Kongensgate 4, 0153 Oslo, Norge. Telefon: +22 42 27 96. Telefax: +22 41 93 83.

Rampelyset: Dansk amatørteatertidsskrift (o. 20-24 sider pr. nr., magasinformat). Redaktionskomite. Rampelyset udgives af Dansk Amatør Teater Samvirke. Adresse: Landssekretariatet, Ladegårdskov 14, 6300 Gråsten, Danmark. Telefon: 74 65 11 03. Telefax: 74 65 20 93.

Teaterbladet: Dansk fagforeningsblad for skuespillere og teknikere. Udkommer ti gange pr. teatersæson (o. 24-30 sider pr. nr., magasinformat) og koster 270 kroner i abonnement. Redaktør er Erik Hvidt. Teaterbladet udgives af DSF og TEF. Adresse: Skt. Knuds Vej 23 A, 1903 Frederiksberg C. Telefon: 31 24 22 00. Telefax: 31 24 81 59.

REPERTOIRE *nyt*

Baggård Teatret »Klods Hans«

BAGGÅRD TEATRET

Caroline Amalievej 26, 5700 Svendborg
Tlf. 62 21 40 43

KLODS HANS

Ændringer i forhold til Den Røde Brochure:
Turnéperiode: Feb.-april 95

KLAR TIL OPTAGELSE

Ændringer i forhold til Den Røde Brochure:
Turnéperiode: Også i okt.-nov. 94
Se i øvrigt Den Røde Brochure side 25-26.

Børneteateret Bløb

BØRNETEATRET BLØB

Gl. Møllevvej 7, 6640 Lunderskov,
Tlf. 75 58 54 77

ER DER BØRN I VOKSNE?

Ændring i forhold til Den Røde Brochure:
Aldersgruppen omfatter nu også 2-4 årige.
Se i øvrigt Den Røde Brochure side 39.

COMEDIEVOGNEN

Griffenfeldsgade 7 A, 1., 2200 København N
Tlf. 35 36 61 22

MIS MED DE BLÅ ØJNE

Egon Mathiesens børnebogsklassiker fra 40'erne. Comedievognens efterfølger til »Alfons Åberg – nye historier«, i en moderne, humoristisk og stemningsfyldt dramatisering for de 3-7 årige.

Også de voksne kan trygt glæde sig til et nostalgisk gensyn...

Mis er en blåøjet kat, der drager ud i den store verden for at finde landet med de mange mus. På sin færd møder Mis alle de guløjede katte, der håner Mis, fordi Mis er anderledes. Mis møder også den barske hund, som den dog formår at skræmme væk. Endelig finder Mis landet med de mange mus. Og de guløjede katte må indrømme, at den anderledes Mis ikke er så tosset endda.

Medvirkende: Eva Mannov og Gitte Melgaard
Instruktør: Niels Jørgensen
Scenograf: Pia Kejlbo
Stationær: 31/10 til 31
spilleperiode: (se »Små Scener«)
Pris: Kr. 4.375 incl. moms
Turné: Forår 95

FABULA TEATRET

Gl. Kirkevej 36, 1. 2770 Kastrup
Tlf. og fax: 32 50 00 39
Bestilling af forestillinger tlf. 35 36 48 06

MUS I SYÆSKEN & DIGTER PÅ EN SKY

Den søde og sjove »Mus i syæsk« spilles for to aldersgrupper: 2-4 år og 3-6 år.

I den anden nyhed, »Digter på en sky«, spiller Tyge Nørh Andersen og Jenny Abelsen. De øvrige fire skuespillere i Fabula Teatret er nyansatte: Kis Borg, Christian Kronman, Per Sohl og Frank Olsen.

De medvirker også i teatrets øvrige seks forestillinger.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 60.

UPPERCUT DANSETEATER

er flyttet til Værløse kommune, hvor man skal være med til at opbygge et kunsthus i forbindelse med det allerede eksisterende Skovhuset. Dansegruppen fortsætter dog turné-aktiviteterne.

Ny adresse:

Uppercut Danseteater . Kirke Værløse-
vej 18 . Postboks 16 . 3500 Værløse
Tlf. 44 47 13 67 . Fax. 44 47 13 64

Teatergruppen Gadesjakket
»Med far for livet«

GADESJAKKET

Skibhus 17:48, Nørrevænget 17
5000 Odense C. Tlf. 66 14 40 21

MED FAR FOR LIVET

Forestillingen er ændret i forhold til Den Røde Brochure, idet aldersgruppen er ændret til: 13 år og op.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 74.

MOTION DANCE THEATER

Enghavevej 11, 4. th. 1674 København V
Tlf. 31 23 16 18 (10-16)

CRACK DOWN

Et nyt danse-teater, samlet af den engelske koreograf Val Jean-Charles, har som sit første projekt forestillingen »Crack Down«, der handler om AIDS, vold og stoffer.

Syv dansere har forskellige karakterer og igennem dans og tale illustreres de tre ovennævnte trusler mod livet.

Aldersgruppe: 13 år og op

Theater La Balance, »Cordelia«

TEATER REFLEKSION

Sintrupvej 11 A, 8220 Brabrand
Tlf. 86 24 05 72

DRENGEN OG TRÆET

Ny mimisk forestilling.

Med poesi og barok humor skaber de fire dukker, et træ og en dukkefører sammen en enkel og smuk forestilling om livet.

Livet som en dans i fire rytmer.

Om beslutsomhed, vilje, overmod, frustration, tomhed og fryd.

Dukker føres af Gerte Bacher, montage og instruktion er af Åse Linea Sandborg, musik og lyd af Max Olsen Bering, lysdesign af Bjarne Jørgensen og Jesper Hasseltoft, teknik af Allan Breiner. Dukker og scenografi er fremstillet af Gerte Bacher og Lise Bønæs.

Pris: Kr. 4.000 ved
max. 40 tilskuere
Aldersgruppe: 6 år og op

Se før du køber

Vi giver fri entré til købere ved Århus Teater Festival, hvor vi spiller fra 5.-7. november.

Her spiller vi i øvrigt også vores anden børneforestilling »Broder Sol, Søster Måne«.

RIVEGILDET

Trøjborgvej 75 E, 8200 Århus N
Tlf. 86 12 72 72

FUGL SOM IKKE KUNNE FLYVE

Musikteater for de 3-6 årige

Musikteaterforestillingen »Fugl som ikke kunne flyve« findes nu også i en udgave for de 3-6 årige. Vi spiller den hele sæson 94/95.

Aldersgruppe: 3-6 år
Pris: Kr. 3.500 incl. moms ved
max. 60 børn
Varighed: Ca. 35 minutter
Spilleareal: Br.: 4 m, dy.: 3 m, høj.: 2,5 m
Se i øvrigt Den Røde Brochure side 174.

THEATER LA BALANCE

Kastanie Allé 14, 2720 Vanløse
Tlf. 38 79 28 22

CORDELIA

Forestillingen »Cordelia – Shakespeare for børn« udbydes nu også for 150 tilskuere, og sælges således til to forskellige priser:

Kr. 7.875 incl. moms til max. 120 tilskuere.
Kr. 8.625 incl. moms til max. 150 tilskuere.
Ved 150 tilskuere kræves der dog, at spillelokalet er min. 12 m i bredden.

Bemærk også, at teatret har fået nyt områdenummer. Vores nye telefonnummer er 38 79 28 22.

Se i øvrigt Den Røde Brochure side 197.

IKKE DOBBELTSTØTTE

Teaterrådet har anmodet Kulturministeriet om en principiel udtalelse om, hvorvidt forestillinger samtidig kan støttes med tilskud efter reglerne om den landsdækkende teaterabonnementsordning (teaterlovens § 24 samt Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 328 af 27. maj 1991) og efter reglerne om refusion af kommuners og amtskommuners udgifter ved køb af bør-

neteater og opsøgende teater (teaterlovens § 25 samt Kulturministeriets bekendtgørelse nr. 327 af 27. maj 1991).

Ministeriets svar lyder:

Teaterabonnementsordningen og refusionsordningen for børneteater og opsøgende teater er begge etableret for at stimulere efterspørgslen af teater, men der er principielt tale om at stimulere to for-

skellige sider af efterspørgslen.

Hensigten med tilskud i henhold til teaterabonnementsordningen er at stimulere privatpersoners køb af teaterbilletter. Et abonnement er personligt, idet det – i henhold til bekendtgørelsens § 7 – forudsættes, at abonnenten er tilmeldt folkeregistret i Danmark.

Hensigten med refusionsordningen for børneteater og opsøgende teater er at stimulere kommuners og amtskommuners køb af sådanne forestillinger. Det er kun offentlige (kommunale og amtskommunale) udgifter, der er

refusionsberettigede.

Et billetkøb kan ikke på samme tid være personligt med mulighed for tilskud i henhold til abonnementsordningen og en offentlig (kommunal eller amtskommunal) refusionsberettiget udgift.

Det er således ministeriets opfattelse, at der ikke til samme billetkøb kan ydes både statsligt tilskud i henhold til Bekendtgørelse om den landsdækkende teaterabonnementsordning og refusion i henhold til Bekendtgørelse om statsrefusion af kommuners og amtskommuners udgifter ved køb af børneteater og opsøgende teater.

LOGI TIL FESTIVAL 95 PÅ DJURSLAND

Allerede nu kan det være på sin gode plads at tænke på indkvartering i forbindelse med næste års store børne- og ungdomsteaterfestival, der finder sted på Djursland - og med det afsluttende weekend-program 29.-30. april 1995 i Grenaa.

Turistbureauerne i henholdsvis Grenaa og Ebeltoft kan være behjælpelig med indkvartering. De kan kon-

taktes på følgende adresser:

Grenaa Turistbureau
Torvet 1
8500 Grenaa
Tlf. 86 32 12 00

eller

Ebeltoft Turistbureau
Strandvejen 2
8400 Ebeltoft
Tlf. 86 34 14 00

Små Scener

KØBENHAVN

ABC-TEATRET

Frederiksberg Allé 98
1820 Frederiksberg C
Tlf. 31 31 37 84

Peter Plyds

ABC-TEATRET
Spilletidspunkt: Medio nov. til jul.
Tir. og ons. formiddag. Tor. og fre.
kl. 17. lør. og søn. kl. 13 og 15.
Yderligere oplysninger: Arte-ord-
ninger.

AMAGER SCENENS STORE SCENE

Reberbanegade 3, 2300 Kbh. S
Tlf. 31 57 00 57 tir.-fre. kl. 10-13,
lør./søn. kl. 10-12

Tornerose

EVENTYRTEATRET
Aldersgruppe: 4-100 år
Spilletidspunkt: Forpremiere 14.
okt. kl. 16. Premiere 15. okt. kl. 11.
16. okt. kl. 11. 17.-21. okt. kl. 11
og 14. 22. og 23. okt. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 55. Rabatpris ved grupper over
10 kr. 50.

AMAGER CENTRET

Julefeens bedste gave
EVENTYRTEATRET
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkt: 1.-20. dec. undt.
søn. 4. og 12. Hverdage kl. 15.30
og 16.30, lør./søn. kl. 12 og 14.
Yderligere oplysninger: Gratis
adgang.

Suhmsgade 4, 1125 Kbh. K
Tlf. 33 32 19 49

Palle alene i verden

ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: 4-12 år
Spilletidspunkt: Efterårsferien (uge
42) tir.-fre. kl. 11 og 14, lør./søn.
kl. 14 og 16.

Juletilbudet

ANEMONE TEATRET
Aldersgruppe: 3 år og opefter
Spilletidspunkt: 28. nov. til 22.
dec., tir./ons., tor. kl. 9.30 og 11,
fre. kl. 17, lør./søn. kl. 14 og 16.
Yderligere oplysninger: Et helt nyt
julestykke af Jan Mogensen.
Strandvejen 451

BELLEVUE TEATRET

2930 Klampenborg
Tlf. 31 63 64 00

Folk og røvere i

Kardemomme By
BELLEVUE TEATRET
Spilletidspunkt: 16. nov. til 30.
dec., ons.-fre. kl. 17, lør./søn. kl.
13 og 16.
Yderligere oplysninger: Arte-ord-
ninger

Holbergsgade 30, 1057 Kbh. K
Tlf. 33 12 14 60

Romeo og Julie

BADTEATRET
Aldersgruppe: Familiefeststilling
for de 8-12 årige

Spilletidspunkt: 13. nov.-18. dec.
Tir.-fre. kl. 9 og 11, fre. kl. 20, lør.
kl. 17, søn. kl. 14 og 16.
Yderligere oplysninger: Voksne kr.
60, unge u. 26 kr. 36.

COMEDIEVOGNENS BROSCENE

Griiffenfeldsgade 7A, 1.
2200 København N
Tlf. 35 36 65 22

Mis med de blå øjne

COMEDIEVOGNEN
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 31. okt. til 3. dec.
kl. 10 og 11.30, lør. kl. 13.30 og
15.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
60, abb. kr. 40, børn og unge u.
25 år kr. 36. Arte, prisgruppe D.

DANSESCENEN

Marskengade 11, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 35 43 58 58

Festival Brazil

Ilé Aiye-Negrenes Hus
ILÉ AIYE
Spilletidspunkt: 13.-15. okt. kl.
19.30.
Yderligere oplysninger: Kr. 125.
Rabat for grupper og dobbeltbil-
ter.

H.H.H. - en erotisk pas de

trois
SALLINEN - en koreografisk
installation
KROPSVÆSKER - en live-
video
GRANHØJ DANS
Spilletidspunkt: 17.-20. nov. kl. 21.
Yderligere oplysninger: Kr. 100,
unge u. 25 år kr. 60.

PLACE - et triptykon

ricketts dance co.
Spilletidspunkt: 24.-26. nov., 30.
nov.-3. dec., 8.-10. dec. kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 100,
unge u. 25 kr. 60.

DEN ANDEN OPERA

Kronprinsensgade 7
1114 København K
Tlf. 33 32 55 56 kl. 10-13+17-19

Fyrtejet

RIMFAXE TEATER
Aldersgruppe: Fra 8 år og op
Spilletidspunkt: 8.-20. nov., tir.-fre.
kl. 19, lør. kl. 15, søn. kl. 12 og 15.
Skoleforestillinger tir.-fre. kl. 10.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 60,
unge u. 25 år kr. 36.

GIMLE MEDBORGER- HUSET

Thorshavnsgade

Snemandens Jul i Troldeko-

ven
FOCUS TEATERPRODUKTION
Aldersgruppe: 4-10 år (familiefore-
stilling)
Spilletidspunkt: 21.-23. dec. kl. 10

Brentedalen 8, Tranegilde
2635 Ishøj
Tlf. 43 73 60 98

En hemmelig have

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: Hverdage 19. sep.
til 4. nov. kl. 9.30, 11.15 og 13.15

Nissen på præstegården

ISHØJ TEATER
Aldersgruppe: 3-10 år

Spilletidspunkt: 10. nov. til 22.
dec. kl. 9.15, 10.30, 11.45 og
13.15.

Struensegade 15A, 5.
2200 Kbh. N
Tlf. 31 39 01 00

Av for katten

TEATER LAMPE
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 3.-8. okt. kl. 9.30
og 11.
Yderligere oplysninger: Pris kr. 35.

Kantan

META-THEATER, Tyskland
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 29. sep. til 21.
okt., tir.-fre. kl. 20, lør./søn. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Pris voksne
kr. 100, unge kr. 60. Arteord.

Coriolanus

KØBENHAVNEREN
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkt: 5.-26. nov., tir.-fre.
kl. 20, lør./søn. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Pris voksne
kr. 100, unge kr. 60. Arteord.

Harun

BENCH TOURS, Skotland
Aldersgruppe: Alle
Spilletidspunkt: 1.-21. dec.,
tir./ons., tor. kl. 14, tir.-fre. kl. 20,
lør./søn. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Workshop

Serridslevvej 2, 2100 Kbh. Ø
Tlf. 32 42 45 26

Crack Down

MOTION DANCE THEATRE
Aldersgruppe: 13 år og op
Spilletidspunkt: 5.-8. okt. kl. 20. 9.
okt. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 45.

Frederiksholms Kanal 12
1220 København K
Tlf. 31 31 25 50

Identity

TESS de QUINCEY/STUART
LYNCH
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 22. til 27. nov., tir.
til søn. kl. 20, evt. matinéforest.
lør./søn.
Yderligere oplysninger: Billetpris
kr. 120.

NEW NOW DANCING SPACE

Flintholm Allé 26 K
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 88 65 61

X-Pos

DE FRIE KOREOGRAFER
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 6. okt. kl. 20, 2.
dec. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Nye
koreografier, works-in-progress,
eksperimenterende danseværker.
Billetpris 40-50 kr.

REPRISE TEATRET

Øver'dvej 12, Holte
Tlf. 31 87 72 65 man.-fre. 10-12

En gang nisse, altid nisse
MARTIN ARUS EVENTYR TEATER

Aldersgruppe: 3-9 årige
Spilletidspunkt: 20. nov.-20. dec.
man.-fre. kl. 9.30 og 11.
Yderligere oplysninger: Kr. 28 pr.
person.

Smallegade 2
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 88 01 88

Livstegn - en science fiction opera

Aldersgruppe: Voksne, større børn
Spilletidspunkt: 3.-11. nov., man.-
fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Kr. 130,
alle Arte-ordninger.

Kaspar Hauser

ODENSE INTERNATIONALE
MUSIKTEATER
Aldersgruppe: Voksne, større børn
Spilletidspunkt: 21.-26. nov., man.-
fre. kl. 20, lør. kl. 17.
Yderligere oplysninger: Kr. 130,
alle Arte-ordninger.

Mikael Wiehe Cabaret

Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 4.-15. okt.
Yderligere oplysninger: Kr. 75.

Ved siden af

BAGGÅRD TEATRET
Aldersgruppe: 7 år og op
Spilletidspunkt: Ons. 7. dec. kl.
10, tors. 8. og fre. 9. dec. kl. 10
og 17, lør. 10. dec. kl. 15.

RIDDERSALEN

Allegade 7-9, 2000 Frederiksberg
Tlf. 31 87 87 10

De Underjordiske

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: For hele familien
Spilletidspunkt: 24. nov. til 18.
dec., ons., tors., fre. kl. 18.30, lør.
kl. 14 og 17, søn. kl. 14.
Yderligere oplysninger: Tillige skole-
forestillinger ons., tor., fre. kl. 10.
Alle Arte-ordninger.

Vilde Blomster

JYTTE ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 15.-23. okt. kl. 12
og 14.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr.
40, grupper over 10 kr. 36.

SMEDEHallen

Kastanie Allé 14, 2720 Vanløse
Tlf. 38 79 28 22

Galefyrsten

THEATER LA BALANCE
Aldersgruppe: 15 år og op
Spilletidspunkt: 27. okt. til 17. nov.
alle hverdage kl. 20, lør. kl. 17.

Taastrupgårdsvej 3
2630 Taastrup
Tlf. 42 52 14 30 kl. 9-14

Jul på Taastrupgård II

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 22. nov. til 23.
dec. Man.-fre. kl. 9.30 og 11 (ej
25. og 28.11.), søn. kl. 14 og 16
(ej 27.11.)

Røde Orm

TAASTRUP TEATER
Aldersgruppe: 8-16 år
Spilletidspunkt: 10. marts til 12.

april 95, man.-tors. kl. 10 (ej
20.3.), fre. kl. 19.30, lør. kl. 16.

TEATRET BAG KROEN

Ordruphøjvej 2
2920 Charlottenlund
Tlf. 31 63 10 96 kl. 10-13

Grand Prix Mordet

TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 12-100 år
Spilletidspunkt: 15. sep. til 12. nov.
Man. til lør. kl. 19.
Yderligere oplysninger: I forbindel-
se med forestillingen serveres en 3-
retters menu. Billetpris kr. 105,
unge u. 25 år kr. 65. Pris for mid-
dag kr. 85. Alle Arte-ordninger.

Nøddebo Præstegård

TEATRET BAG KROEN
Aldersgruppe: 4-100 år
Spilletidspunkt: 26. nov. til 22.
dec., tir. til fre. kl. 19.30, lør./søn.
kl. 14 og 19.30.
Yderligere oplysninger: Pris kr.
105, unge u. 25 år kr. 65. Alle
Arte-ordninger. 1 1/2 time før
aftenforestillingen det store jule-
bord kr. 85.

Vesterbrogade 150, 1620 Kbh. V
Tlf. 31 31 06 06

Luna Park

TEATRET VED SORTE HEST
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 24. sep. til 5. nov.,
man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17.

Vesterbrogade 149, 1620 Kbh. V
Tlf. 33 27 04 02

Two-Two Double Two

TERRA NOVA TEATER
Aldersgruppe: 9.-10. kl. (15-16 år)
og opefter
Spilletidspunkt: Fra 28. nov., man.-
fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Forestilling-
en er på engelsk. Billetter gen-
nem Arte, abb. + under 25 år kr.
60, ellers kr. 100 pr. billet.

Enfantillages

TERRA NOVA TEATER
Aldersgruppe: 9.-10. kl. (15-16 år)
med rimeligt kendskab til fransk,
ellers opefter
Spilletidspunkt: Fra. 16. jan. 95,
man.-fre. kl. 20, lør. kl. 17
Yderligere oplysninger: Forestilling-
en er på fransk. Gennem Arte,
abb. + under 25 år kr. 60, ellers
kr. 100.

VIFTEN

Rødovre Parkvej 130
2610 Rødovre
Tlf. 36 70 45 00

Den Jord Du Gik På

PROJEKT 94
Aldersgruppe: 5. klasse og op
Spilletidspunkt: Man. 5. sep. kl.
12, tir. 6. og ons. 7. sep. kl. 10 og
12, tor. d. 8. sep. kl. 12 og 20,
fre. 9. sep. kl. 10.

Pinocchio

FAMILIETEATRET
Aldersgruppe: 6-12 år og voksne
Spilletidspunkt: 18. og 19. okt. kl.
19, 20. og 21. okt. kl. 16 og 19,
22. okt. kl. 14 og 17. 30. nov. kl.

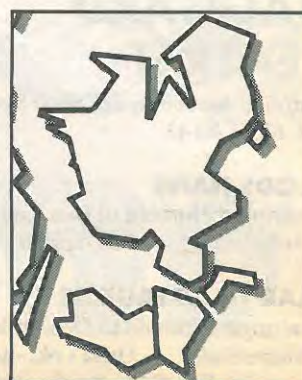
19, 10. dec. kl. 14 og 17, 13. til
18. dec. tir.-tor. kl. 19, fre. kl. 16
og 19, lør./søn. kl. 14 og 17.

TEATRET ZEPPELIN

Valdemarsgade 15, 1665 Kbh. V
Tlf. 31 22 04 78

Oliver Twist

TEATRET ZEPPELIN
Aldersgruppe: Fra 8 år og op
Spilletidspunkt: 10. nov. til 18.
dec., ons.-lør. kl. 19, lør./søn. kl.
15. Dagforestillinger efter aftale i
perioden.
Yderligere oplysninger: Pris kr.
100, unge u. 25 kr. 60, grupper
over 10 kr. 36 (kun unge under
25 år).

SJÆLLAND, LOLLAND FALSTER OG BORNHOLM

Borchsvej 3, 4300 Holbæk
Tlf. 53 43 85 95 man.-fre. 10-15

Diverse gæstespil i efterårs-

ferien
Ring til teatret og få det endelige
program
Spilletidspunkt: Uge 42, 17. til 21.
okt.

KULTURHUSET GIMLE

Gl. Stationsvej 12
4591 Føllenslev
Tlf. 53 46 81 88

Anne Frank

TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 1. nov. kl. 20
Yderligere oplysninger: Entré voks-
ne kr. 65, unge kr. 50.

HOLBÆK EGNSTEATER

Vimmelskæft 27, 4300 Holbæk
Tlf. 59 44 45 10

En pommes frites i sukker-

skålen
HOLBÆK EGNSTEATER
Aldersgruppe: Voksne og ældre
Spilletidspunkt: 21., 22. og 23.
okt.

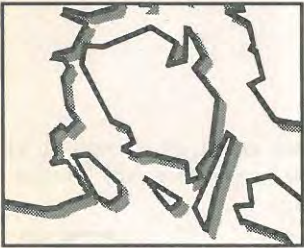
Folk og røvere i Kardemom-

meby
HOLBÆK EGNSTEATER
Aldersgruppe: Alle børn - også de
voksne børn
Spilletidspunkt: 5. til 13. nov.

Halvdan i bakspejlet

HOLBÆK EGNSTEATER
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkt: 4. til 18. dec.

Små Scener

FYN

BaggårdTeatret

Caroline Amalievej 26
5700 Svendborg
Tlf. 62 21 40 43

Ved side af & Tom Lehrer (dobbelteforestilling)
BAGGÅRD TEATRET
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkt: Lør. 29. okt. kl. 15, man. 31. okt. + tir. 1. nov. kl. 20.

TEATERGRUPPEN Gadesjakket

Skibhus 17:48, Nørrevænget 17
5000 Odense C
Tlf. 66 14 40 21

Med far for livet
TEATERGRUPPEN GADESJAKKET
Aldersgruppe: 13 år og op
Spilletidspunkt: Tir. 4. til fre. 7. okt. kl. 9.30, samt tor. 6. okt. kl. 14 og lør. 8. okt. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35. Billetbestilling nødvendig.

Den tro ridder
TEATERGRUPPEN GADESJAKKET
Aldersgruppe: 9-13 år
Spilletidspunkt: Fre., lør., søn. 14. til 16. okt. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35. Billetbestilling nødvendig.

Vestergade 68, 5000 Odense C
Tlf. 66 11 31 06 kl. 9-14

Max og Dutte
BØRNETEATRET SKÆG SPIRE
Aldersgruppe: 1 1/2 til 4 år
Spilletidspunkt: 21. sep. til 1. okt. og 7. okt. til 22. okt. Tir. kl. 11 og 15, ons.-tor.-fre. kl. 9.30 og 11. Lør. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Billetpris kr. 35. Billetbestilling nødvendig.

Hans og Grete
BØRNETEATRET SKÆG SPIRE
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: Premiere 22. nov. kl. 11. 23. nov. til 17. dec., tir. kl. 11 og 13.30, ons., tor. og fre. kl. 9.30 og 11. Lør. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Billetpris 35 kr. Billetbestilling nødvendig.

SVENDBORG TEATER

Billetbestilling: 62 21 40 43

Tanne
NYT DANSK DANSETEATER
Aldersgruppe: Unge og voksne
Spilletidspunkt: Man. 28. nov. kl. 20.

Rosenhaven, Filosoffgangen 19
5000 Odense C
Tlf. 66 14 15 27, kl. 10-14

Tosca
MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN
Aldersgruppe: 14 år og op
Spilletidspunkt: 8. okt. kl. 16, 21. okt. kl. 20 og 22. okt. kl. 16
Yderligere oplysninger: Unge kr. 45, voksne kr. 90.

Trolden Tralle
MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN
Aldersgruppe: 3-6 år
Spilletidspunkt: 17., 18. og 19. okt. kl. 9.30
Yderligere oplysninger: Kr. 35.

Mimeoperaen (1. og 2. del)
MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN & MIMETEATRET
Aldersgruppe: 8-15 år og voksne
Spilletidspunkt: 17., 18. og 19. okt. kl. 20
Yderligere oplysninger: Kr. 35 for børn og unge, kr. 70 for voksne.

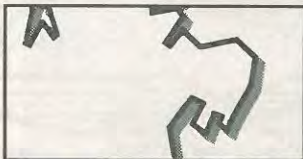
Mimeoperaen 1. del
Den grimme ælling
MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN & MIMETEATRET
Aldersgruppe: 8-12 år
Spilletidspunkt: 17., 18. og 19. okt. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Kr. 35.

Dukkeoperaen
Hans og Grete
MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN
Aldersgruppe: 3-10 år
Spilletidspunkt: 20., 21. og 22. okt. kl. 9.30.
Yderligere oplysninger: Kr. 35.

Dukkeoperaen Askepot
MUSIKTEATRET UNDERGRUNDEN
Aldersgruppe: 4-10 år
Spilletidspunkt: 19. okt. kl. 9.30, 20. og 21. okt. kl. 11.
Yderligere oplysninger: Kr. 35.

VINTAPPERTEATRET
Vintapperstræde 39-51
5000 Odense C
Tlf. 66 14 18 44

Storhertuginde's afsked
VINTAPPERTEATRET
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: Forpremiere 14. nov. kl. 20, premiere 15. nov. kl. 20, spiller til 17. dec., tir.-fre. kl. 20 og lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Løssalg kr. 80, unge kr. 40, rabat kupon kr. 60.

ÅRHUS OG OMEGN

ENTRÉ SCENEN
Grønnegade 93 D, 8000 Århus C
Tlf. 86 19 00 79

Petra von Kant's BITTER TEARS
TEATRET YORICK
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 19. til 23. okt. og 26. til 30. okt., kl. 20.
Yderligere oplysninger: Danmarks premiere. Billetpris kr. 75, unge u. 25 år kr. 50.

GELLERUPSCENEN

Gudrunsvvej 78, 8220 Brabrand
Tlf. 86 25 03 66

Familie musicalen
Oliver Twist
GELLERUPSCENEN
Aldersgruppe: 6-100 år
Spilletidspunkt: 5. nov. til 16. dec., tor.-fre. kl. 19, lør.-søn. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Voksne kr. 70, unge u. 25 år kr. 40.

Willemoesgade 2, 8200 Århus N
Tlf. 86 10 47 77

Troldungen, der kunne høre græsset gro
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-7 år
Spilletidspunkt: 5. til 30. okt., ons. kl. 10, tor., fre., lør., søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Entré kr. 30.

Askepot
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2 1/2 til 9 år
Spilletidspunkt: 2. til 20. nov., ons. kl. 10, tor., fre., lør., søn. kl. 10 og 15.
Yderligere oplysninger: Entré kr. 30.

Julemandens tryllestav
GULDLOK DUKKETEATER
Aldersgruppe: 2-9 år
Spilletidspunkt: 25. nov. til 21. dec., man.-fre. kl. 9.30, 10.45 og 15. Lør. og søn. kl. 10, 13 og 15.
Yderligere oplysninger: Entré kr. 30.

MUSIKHUSET, ÅRHUS
(Børneteatersalen)
Tlf. 89 31 82 50

Et juleeventyr
BØRNETEATRET FILUREN
Aldersgruppe: 5 år og op
Spilletidspunkt: 22. okt. til 21. dec. Tir. til fre. kl. 15.30 og 17.30, lør. kl. 11.30 og 13.30.
Yderligere oplysninger: Ring og hør nærmere om evt. ændringer af spilletidspunkter.

Refleksion

Sintrupvej 11 A, 8220 Brabrand
Tlf. 89 31 82 10

Broder Sol, Søster Måne
TEATER REFLEKSION
Aldersgruppe: 5-12 år
Spilletidspunkt: 5. og 6. nov., lør. kl. 11 og 15, søn. kl. 15.
Yderligere oplysninger: Kr. 40.

SVALEGANGEN
Rosenkrantzgade 21, 8000 Århus
Tlf. 86 13 88 66

Enhver
SVALEGANGEN
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 23. sep. til 21. okt., tir. til fre. kl. 20, lør. kl. 16.
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40.

Granhøj Dans
3 koreografier – helfestensprogram
GRANHØJ DANS
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 4.-6. nov. og 8.-12. nov. kl. 21.

Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40.

Kasper Hauser
ODENSE TEATER/ODENSE INTERNATIONALE MUSIKTEATER
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 14. til 17. nov. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40.

Brevet
TEATRET CANTABILE 2
Aldersgruppe: Voksne
Spilletidspunkt: 22. til 26. nov. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40.

Klassefjenden
MARIPOSA TEATRET
Aldersgruppe: Unge
Spilletidspunkt: 30. nov., 1. og 2. dec. kl. 20.
Yderligere oplysninger: Kr. 80, unge u. 25 og pensionister kr. 40.

JYLLAND

Jomfru Ane Gade 14
9000 Aalborg
Tlf. 98 13 60 44 man.-fre. 11-16

Stegt lever og kolde fødder

JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 16. sep. til 21. okt., tir.-fre. kl. 20, lør. kl. 16.

Så længe mit hjerte slår
MOGENSEN-HOLDET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 24., 25. og 26. okt. kl. 20.

Vilde blomster
JYTT ABILDSTRØMS TEATER
Aldersgruppe: 4-8 årige
Spilletidspunkt: 26. sep. til 7. okt., man. til fre. kl. 9 og 11, lør. kl. 14 og 16.

Den komiske tragedie
TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 2., 3. og 4. nov. kl. 20.

Den syvende himmel
VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 4-8 år
Spilletidspunkt: 7. til 18. nov., man. til fre. kl. 9.30 og 11, lør. kl. 14 og 16.

Anne Frank
TEATRET MØLLEN
Aldersgruppe: 12 år og op
Spilletidspunkt: 7. og 8. nov. kl. 11 og 20.00

Klassefjenden
MARIPOSA TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 10., 11. og 12. nov. kl. 20.

TEATRET MØLLEN
Møllepladsen 4, 6100 Haderslev
Tlf. 74 52 66 79

Bjergbestigeren
JAKOB MENDELS TEATER
Aldersgruppe: 7 år og op
Spilletidspunkt: 8. okt. kl. 11.

Totem & Tabu
YORICK
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 3. nov. kl. 20.

Klassefjenden
MARIPOSA TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 8. og 9. nov. kl. 20.

Lucifers Barn
ODENSE TEATER

Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 16. og 17. nov. kl. 20.

Den komiske tragedie
TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 24. nov. kl. 20.

Rødhætte for tøser over 14
JOMFRU ANE TEATRET
Aldersgruppe: Unge/voksne
Spilletidspunkt: 30. nov. kl. 20.

Elverklodden
MÅNEGØGL
Aldersgruppe: 2-4 år
Spilletidspunkt: 3. dec. kl. 11.

VENDSYSSEL EGNSTEATER

Drønningensgade 12
9800 Hjørring
Tlf. 98 92 47 11

Peter Pedal
VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: 16., 17. og 18. okt. kl. 14.

Den 7. himmel
VENDSYSSEL EGNSTEATER
Aldersgruppe: 3-8 år
Spilletidspunkt: Premiere 6. okt. Lør. 8. okt. kl. 14 og 16.

KALEIDOSKOPISK SPILLESTED

Fredag den 9. september blev en ny sæson indledt på Kaleidoskop i København.

Det er Teatret Københavneren på Nørrebrogade, der har fået nyt navn og nyt bagland - og nu bl.a. reklamerer med at ville slå sig igennem som »byens fattigste teater«.

Baggrunden er en beslutning fra Teaterrådet om ikke længere at støtte driften af teatret Københavneren, der bl.a. har givet plads til en del

eksperimenterende grupper.

I stedet har Kulturforeningen Kaleidoskopet overtaget ledelsen af teatret, som altså kører videre uden offentlige tilskud.

Foreningen blev stiftet i 1993 med det formål at »skabe samarbejde mellem professionelle kunstnere på tværs af de traditionelle kulturelle faggrænser«.

Teater vil også fremover være grundstammen i spille-

stedets aktiviteter, men også blive brugt til film, musik, debataftener og alskens andre kulturelle aktiviteter. Herunder workshops og kurser m.m.

Evt. oplysninger om Kaleidoskop og dets muligheder kan fås ved henvendelse på telefon 31 39 01 00 (man.-fre. ml. 10-13) eller via kontaktdressen Ryesgade 3 C o.g., 2200 København N.

Kaaløs kaaseri:

TILLYKKE & 200 KYS

Digteren og præsten Steen Kaaløs tale for Møllen på teatrets 20 års fødselsdag

Af Sten Kaaløs

For det første: Tak for invitationen og tillykke og mange fromme ønsker for en fremtid i Thalias tjeneste.

Så er det overstået. Det er jo egentlig det, der er at sige, og det går alt for hurtigt.

I en tale plejer man at fylde mere på. Lisom forresten i et teaterstykke: Der er det enkle skelet, som måske kun dramatikerne og skuespillerne og øvrige medarbejdere og nogle få kritikere ser, og så er der alt det andet; det der er fyldt på. Scenografien, kostumerne, lyset, alle tilskuerne – samt alle de, egentlig og i sig selv, overflødige fyldord – som alligevel ikke kan undværes, idet der, når det drejer sig om teater, i særlig grad er tale om en samvirken, et samarbejde af det hele, af mange ting og mennesker og kunstarter.

Jeg havde den fornøjelse, og det arbejde, at skrive stykket »Folk på komedie« – eller »Komedie i Grænselandet«, som det senere kom til at hedde, til Møllen. Det er mange år siden nu. Men det var en spændende opgave at blive sat på. Det var et bestillingsarbejde, og som sådan i begyndelsen en pestilens at ha med at gøre. Det skulle absolut være en komedie, ovenikøbet en folkekomedie, så kommune og amt, der støttede Møllen, kunne erfare, at Møllen også kunne levere den slags, og blive ved med at støtte.

Gennem arbejdet med stykket erfarede jeg for alvor, at der var noget, der hed Sønderjylland, at der var noget særligt sønderjysk – et sind som er unikt – og jeg lærte skuespillere og andre medarbejdere her ved teatret at kende – og gennem fremførelsen, i en svingdør, lærte jeg også noget nyt om, hvordan man kan spille teater, når man er for få skuespillere til rollerne i et stykke.

Jeg boede på Fanø dengang og husker tydeligt busturen til premieren på tværs af Sønderjylland. Det var en mørk aften, landskabet var ukendt,

og i bussens oliestinkende lummerhed kunne vi lisågodt være på vej til et sted i Sibirien eller for den sags skyld gennem Norrland i Sverige. Sproget, menneskene talte, lød også fremmed – sønderjysk. Man følte sig fjernt fra alt kendt – her i denne egn var det altså at ens stykke skulle ur-opføres.

To af personerne i stykket er jo Holger Drachmann og Herman Bang – og det var ikke fri for, at man sad i bussen og følte sig som dem, dengang de i stykket drog til Sønderjylland, til fru Linds Pensionat i Haderslev.

Pludselig stak teateranmelderen Hans Andersen sit hovede og derpå hele kroppen ind i bussen og satte sig på forreste sæde til højre. Det var beroligende at ha en anden i bussen, som også så ud som om det her var fremmed land for ham. Lidt senere stod anmelderen Jens Kistrup på, også han virkede som om han var på vej til verdens ende – et lille teater i en nedlagt mølle.

»Det her går aldrig godt«, tænkte man. Men det gik, og det gik godt. Bussen nåede frem, stykket svingede over scenen – og amt og kommune

kunne selv se, at Møllen kunne lave folkekomedie, og formodentlig kom de også med støtten?

Og jeg havde fået skrevet et stykke, som det viste sig kunne holde, også i andre opførelser, det var Møllens fortjeneste – og det kan jeg kun takke for, hvilket hermed være gjort.

Det var gennem arbejdet med det stykke, at jeg for alvor opdagede forfatterne Drachmann og Bang, hvilket har

været til stor berigelse for mit liv.

Begge d'herrer har jo også forsøgt sig som dramatikere. Uden stor succes.

Det fører mig til, afsluttende, at sige et par ord om dramatikeren og teatret, med udgangspunkt i et uddrag fra et brev malerinden Agnes Slott-Møller i 1903 skrev til Holger Drachmann.

Agnes Slott-Møller skri-

ver: »Nu skal jeg fortælle Dem noget... jeg en nat drømte om Dem og en svane. – Jeg drømte, at jeg stod sammen med Dem højt oppe på et stort loft, på en gammel bygning, foran os var en mægtig åben halvrand lofts-luge og ude bagved en gård eller have. – De havde en svane og da jeg så den, sagde jeg: »Å, jeg ville så forfærdelig gerne se en svane flyve« – så talte De til svanen, og den svarede Dem, den talte, det var så sælsomt gribende, at jeg besvimele i samme øjeblik som svanen fløj på susende vinger ud af den åbne luge – ja, så var der ikke mere, men var det ikke en underlig og morsom drøm?»

Det tør vel nok siges, og hvad Freud kunne få ud af den, er jeg alt for blufærdig til at tale om.

Men nogenlunde sådan, som Agnes Slott-Møller så Drachmann i drømmen på loftet, nogenlunde sådan ser teatret også dramatikeren, teatret længes efter at se dramatikeren svane flyve, og siger det til ham eller hende, og det forunderlige kan

den anden gå til, skilt ad er de hver for sig ikke levedygtige.

Nu er det ikke sådan, at der altid er fryd og gammen i teatrets samarbejde med dramatikeren. Absolut ikke. Blandt andet strander det af og til på økonomien, på forståelsen – på, trods alt, for uens sind.

For en del år siden var jeg til et nordisk møde i Stockholm mellem dramatikere og dramaturger, det udløste en del spændinger. Bl.a. skulle dramatikere en dag skrive en liste over, hvad de kunne ønske sig af dramaturgerne, og dramaturgerne skulle udfærdige en tilsvarende liste over, hvad de kunne ønske sig af dramatikere. Der var naturligvis mange ønsker – men bemærkelsesværdigt var det, at dramatikere havde det som et punkt på ønskelisten, at dramaturgerne ikke ville gå så tidligt i seng om aftenen – og tilsvarende havde dramaturgerne et ønske om, at dramatikere ville lade dem i fred om natten. Disse ønsker taler deres tydelige sprog.

Jeg vil slutte med at citere et telegram fra Holger Drachmann til sin sidste kone, Soffi – vi kan så lade Soffi være teatret og Drachmann dramatikeren: »Kæreste. – telegraferer Drachmann – Tak for brevet. Jeg skriver idag. Vær endelig ved godt mod. Her er sol og dejligt fredeligt. Jeg går i seng kl. 10. og op kl. 7. Jeg skuffes ikke af noget. Jeg gør mit arbejde og min pligt. Send mig 200 kr. Jeg sender dig 200 kys. Holger.«

Tillykke og 200 kys, i dagens anledning slipper I for begæringen om de to hundrede kroner. Må jeg be alle rejse sig og råbe hurra!